Li Spíritu
de Edgar de Wahl
e altri racontas
Dorlota Burdon

Edition Sant Lago, marte 2026
Autoressa: Dorlota Burdon
Omni racontas es anc publicat in mi blog: https://www.puellesses.org

Car amicas e amicos!

Yo joya presenter in ti ci libre mi original racontas, queles yo ha scrit inter 2020 e 2026 in li international lingue Interlingue-Occidental. Omni racontas esset, con un exception, publicat antey in mi blog "Puellesses" (https://www.puellesses.org) e quelc racontas anc in li jurnal Posta Mundi e du mem in li jurnal Cosmoglotta. Vu trova li informationes pri to ye li págine 92.

Li exception es li humoristic titul-raconta "Li Spíritu de Edgar de Wahl", quel ne esset publicat til nu. In ti raconta vu anc va trovar li fictiv cause qualmen yo ha descovrit li lingue Interlingue e pro quo yo es activ por it desde pluri annus.

Li perspective in omni 19 racontas de ti ci libre es féminin. Li important protagonistes in omni racontas es féminin, un yun fémina o un puella.

Mi scope esset sempre crear e developar un original litteratura in li lingue de Edgar De Wahl, quel mancat por un long témpor. Sin un propri litteratura anc un international auxiliari lingue resta teoric e sin vive.

Yo espera, que ti colection de mi racontas es un modest contribution a ti scope e yo vell joyar, si li lingue de Edgar De Wahl trova mult nov ver amicas e amicos.

Dorlota Burdon, marte 2026

Contenete

Li Spíritu de Edgar De Wahl	6
Li Puella avan li Porta	15
Li Unesim Impression	20
Li último Rendevú o esque Rendevús es dangerosi?	22
Atention Cámera!	32
Li Balansuore	35
Fratres e Demones	41
Fratres e Demones II - Li Porta	45
Li Portale	49
Transparent in li Matine	54
Pro quo yo odia Cristnascentie	57
Li Via a Hem	62
Li Ales del Libertá	65
Laura e li Secrete del Lanterne in li Nive	68
Yo save quo tu ha fat in li Estive passat, Emma!	72
Li Estive del Inspiration	77
Li Moment in li Nov-Annu	81
Li Puella in li Nebul	86
Li Spegul	89
Indicationes del Publication	91

Li Spíritu de Edgar De Wahl

Mult persones ja questionat me: "Dorlota, pro quo tu aprende Interlingue-Occidental? Qualmen tu ha fat li connossentie de ti lingue? Pro quo tu aprende un tal ínutil lingue e dissipa tui valorosi témpor per to?"

Customalmen yo responde a tal questiones: "Li lingue es bell e yo ha descovrit li lingue in li internet etc." Ma to es solmen un pezze del veritá. E pro quo yo ne di li veritá? Li response es que nequí va creder me. Ma vu, mi car letores, deve saver li veritá benque it es tant íncredibil e fantastic. Ma vu ja ha aprendet li lingue de Edgar de Wahl. Che vu yo ne deve excusar me por har aprendet ti lingue. Fórsan vu crede ti naration e si ne, fórsan it adminim va amusar vos.

It esset un frigid véspere in li tard hiverne. Li obscur ombre del pandemie ja atendet, ma noi ancor ne savet pri li venient catastrofe. It esset un venerdí e yo joyat que yo ne devet ear al scola ye li sequent die. Ma yo havet mult hem-taches in latin e francesi e volet finir les ja durant li venerdí. Per to li saturdí e li soledí vell esser vermen líber. Líber por incontrar mi max bon amica. Yo ancor ne savet que omnicós va esser diferent.

Pos yo hat finit mi hem-taches yo esset vermen tost fatigat. Yo changeat in mi vestimentes por li nocte e leet un poc. Yo ama leer romantic-horror e fantastic libres. In ti véspere yo leet li libre "Li magical cultelle" de Pullman. It esset li duesim parte in li trilogie "Su obscur materiales". Me tre pleset "Lyra Belaqua", li heróa del roman. Ella havet 12 annus sammen quam yo! E me tre pleset su caractere e mem li nómine es tre bell. In li roman on posse viagear in altri paralel mundes. Ti pensa fascinat me. Yo ancor ne savet que yo self va decovrir tost un tot nov munde!

Quande yo ja jacet in li lette, mi matre enirat in li chambre por dir bon nocte a me. Yo circumbrassat e basiat la quam un litt infante e ella desirat a me un bon nocte.

Tost yo indormit o adminim yo pensat to. It esset profund in li nocte e yo audit un strangi son. Mi chambre esset sur li duesim etage. E li son originat de supra. Alquó grattat súper me. It es un constant son. Esque it es un animale? Yo ne esset cert, ma yo ne posset dormir plu. Esque yo deve avigilar mi genitores? Plutost no, pro que ili vell rider pri me e pensa que yo es ancor un litt infante. "No, to vell esser tro embarassant por me!", yo pensat. "Lass me esser corageosi! Yo va controlar to quo fa un tal bruida in li mansarde", yo dit a me, ma si yo es honest, yo timet un poc. Yo combattet con me self, ma finalmen li curiositá victet.

Yo levat me ex li calid lette in li frigore del chambre. Yo provat esser piani por ne avigilar mi genitores e li possibil intrusor in li dom. Yo prendet mi smartfon por haver un poc de luce. Yo eat prudentmen stante sur mi ped-fingres. E yo es vermen bon in it

pro que yo dansa anc ballette. Yo audit ancor unvez li strangi bruida. Esque to esset un avertiment? In un moment del quietesse yo prendet li scaliere adsupra al mansarde. It es vermen quiet e yo posset audir li sifflada del vent in ti obscur e frigid hivernal nocte.

Tande yo intrat li mansarde. It es vermen frigid ta e obscur. Yo iluminat li mansarde per li lampe de mi smartfon. Yo videt mult old coses quam old vestimentes e chestes. Yo ne posset vider ni un person, ni un animal o mem ni un fantom. Yo sospirat e ja volet retornar a mi chambre quande subitmen yo audit un crac. Yo esset terribilmen aterret! Panicmen yo iluminat in un grand rapidesse li suol del mansarde. Yo descovrit, que un chest hat apertet se self! Qualmen esset to possibil? Li radie de mi lampe restat sur li chest, ma pro mi tremore li luce movet se un poc.

Subitmen un altri luce radiat in li mansarde, ma to ne esset un electric luce. Yo cludet aciecat mi ocules. Yo apertet mi ocules un poc. E to quo yo videt esset íncredibil: Crede it o ne, it esset li siluette de un mann totmen plongeat in luce! Yo mult terret e strax provat celar me detra un old canapé. Yo regardat prudentmen súper li márgine del moble. Li siluette del old mann regardat in mi direction! Yo es paralisat e mem ne posset mover o criar por auxilie.

Con un bass voce il dit: "Salute, mi senioretta! Yo es li spíritu de Edgar de Wahl, li creator del lingue Occidental! Ples ne timer me!"

Esque to es un somnie? Yo dit a il: "Ples, ne far alquó a me Senior! Quo vu vole de me?" Just in ti moment yo comprendet que yo parlat in un altri lingue. Fórsan ti lingue pri quel li fantom parlat. Occidental? Yo nequande audit pri ti lingue. Esque it es sam quam Occitan? Ma quel relation have it a me?

"Mi car puella. Ci in li chest esset celat un de mi libres. Yo peti que tu lee it, Dorlota!", li aparation dit con un seriosi voce. De ú il save mi nómine? "Trova tui destine. Til tost, mi car Dorlota!"

Pos yo audit un clacca. Yo jettat me sur li frigid planc-suol. Subitmen li luce desaparit. Li obscuritá e li silentie retornat in li micri mansarde. Pos du minutes yo ne audaciat mover e lentmen yo levat me. Li fantom hat desaparit, ma apu li chest jacet un blu libre. Yo esset curiosi e aproximat me al libre. Yo comutat li litt lampe de mi smartfon itere. E vermen! It esset un libri pri ti lingue. Yo leet li titul "*Okzidental – Die Weltsprache*". Yo apertet it. Mi ocules alargat se quande yo videt que li libre contenet un dedication scrit in un ancian manuscrite: "*Por li nov Interlingue-flicca Dorlota. Edgar de Wahl.*"

Li tot afere esset totmen strangi. Yo comensat regardar in li libre. E vermen it esset pri un lingue. Yo nequande audit o leet pri it. Pro que yo aprendet in li scola anglesi, francesi e latin yo posset ínmediatmen comprender li max mult paroles. It semblat esser un lingue, quel esset creat de un hom: Edgar de Wahl. Pro to li fantom usat ti nómine! Yo prendet li libre e eat denov in mi chambre.

Yo timet, que yo esset tro excitat por indormir. Yo decidet deman serchar in li internet informationes pri ti lingue! Contra mi expectiones yo vermen indormit rapidmen. Adminim yo pensat to, pro que subitmen yo esset in un grand jardin in li estive.

Li sol brilliat calidmen e lucidmen. Li ciel esset blu sin nubes. Yo regardat a me self e devet constatar que yo portat un ancian blanc robe con dentelle e con printat flores sur it. Li robe esset tre bell. Mi blond capilles esset ligat in du tresses. Yo sentit, que yo esset in un tot diferent témpor e munde. Yo comensat ear in li jardin. In li distantie yo posset vider un grand blanc dom. In li jardin esset mult bell flores e quelc árbores. Yo decidet ear vers li dom. Pos quelc minutes yo videt un mann, qui sedet a un table. Il videt in mi direction e fat signes con li manu.

Qui es to e ú yo es? Yo hesitat. Esque to fórsan es un trappe e esque yo es in dangere? Ma omnicós devet esser un somnie!

"On nequande es in dangere in un somnie", yo dit a me self. In ti casu yo ne videt un cause ne ear al mann avan li dom. Benque yo esset in un somnie, yo posset sentir que mi cordie palpitat fortmen e rapidmen. Yo ne posset mover rapidmen, pro que li subvestimentes sub li robe esset vermen strett.

Quande yo aproximat me al mann, yo videt que il esset e havet un barbe quam un marinero. Su visage similat al fantom! To deve esser denov Edgar de Wahl. Li ocules del mann regardat fixmen a me e il subridet. Automaticmen yo replicat to per un subride.

"To aspecte bon in ti vestimentes, Dorlota! Benevenit in mi jardin! Benevenit in mi témpor!", li mann dit con un simpatic e profund voce.

"Pro quo vu save mi nómine e qui vu es?", yo questionat confuset. Il spectat intensivmen a me.

"Li puellas de omni témpores e mundes es vermen curiosi", il ridet. "Yo es Edgar De Wahl o plu exact un reflection de il. Noi es in tui pensada, benque yo ha penetrat tui mente un poc, mi yun senioretta", il respondet.

Yo audit, que li uceles pipiat. Yo portat un chapel e yo palpebrat pro li sole.

"Quo vu desira de me? Pro quo vu es in mi cap?", yo respondet a il per un altri question.

"Pro quo tui mente es apert por me e por mi lingue Occidental o qualmen it es hodíe nominat Interlingue", il replicat e cedet parlar quam il atendet un nov question. Ma yo solmen escutat con apert bocca. Pro que yo ne dit alquó, Edgar De Wahl continuat.

"Yo desira o plu bon yo peti te aprender e propagar Occidental. Tu have un grand talent e energie por far to. Qualmen tu va far to, tu save plu bon quam yo. Tu conosse tui témpor e su customes mult plu bon e ples ne obliviar que yo ja morit ante ottant annus", il dit amusat.

"Ma yo parla con vu? Qualmen vu posse esser mort, Senior De Wahl", yo replicat, chocat per li pensa que yo parla con un mort hom. Fórsan to esset dangerosi. Yo sentit un crescent timore.

Il ridet e dit: "Ples ne timer me, yun dama! Yo ne es un vampir, zombie o altri maliciosi creatura! Yo vive in un cert sense, pro que mi idé es vivent. It esset presc mort, ma ante quelc annus mi lingue esset revivificat e per to anc mi spíritu. Pro que plu e plu homes scrir e parlar mi lingue, mi spíritu devenit denov activ. Yo pensa que li homes de tui epoca lee pri it in lor machines calculatori.... "

"Vu vole dir computatores!", yo interruptet le. E il subridet denov a me.

"Yes, to es fórsan li modern expression. E ti machines mem parla. Quel grand possibilitás de comunication vu have!", il dit e su ocules splendet. Il sospirat: "In mi témpor noi devet scrir lettres e viagear esset tre desfacil e custosi."

Yo esset totmen confuset. "E si yo refusa vor proposition, Senior de Wahl?", yo questionat íncertmem. Fórsan nu li fantom va devenir incolerat e va menaciar me.

Il ridet: "Nequó va eveni. It es solmen tui decision. Yo vell acepter it e bon. Ma ples promesser a me que tu adminim regardar in li libre."

Yo inclinat li cap.

"Tu es bon puella Dorota", it dit a me. "Esque tu vole trincar un té o limonade?"

"No, mersí", yo respondet.

"O ante que yo oblivia it. Yo deve advertir te!", il dit e regardat seriosimen a me. Yo esset surprisat e interessat.

"Ples esser caut pri li adherentes del lingue Interlingua. Ti linguach de un asociation con li nómine IALA provat furter mi idé por far un total desfacil e mal lingue ex nor Occidental. Ili provat mortar Occidental, ma ili ne successat. Un de mi max bon colaboratore, Ric Berger, ha fraudet e trahit me e mi lingue. Li IALA havet pecunie e trahit li idé por crear un international neutral, facil e natural lingue. Ili va tentar te! Ples resister ti tentation Dorlota", il dit a me con un ínquiet mime.

"Ma hay altri dangere", il continuat pensativ.

"Quel?", yo questionat curiosimen.

"Li altri dangere es li homes, qui lude solmen con li lingues. Li save íncredibil mult lingues e ili es tre intelligent, ma ili ne havet un profund ligament con nor lingue, mi car Dorlota. Por ili it es nur un ínter cent lingues. To es quam un mann, qui ama cent diferent féminas. To ne posse functionar. Tal persones es quam vultures, qui atente li morte de un animale por dispezzar it. Ili vole cambiar li lingue por posseder it pro vanitá. Ili crea discordie ínter li gruppe de nor adherentes, Dorlota."

Yo inclinat li cap pensiv pri to quo il expilcat a me.

Subitmen yo audit un cloche. It clocheat decidu vezes.

Edgar De Wahl sospirat: "Regretabilmen nor comun témpor nu fini, mi car puella. It esset un grand plesura e honore por me ha fat tui conossentie, Dorlota."

"Quo eveni nu? Esque yo va revider vos Senior de Wahl?" yo criat.

"Fórsan, Dorlota. Ma ne oblivia, que mi spíritu es in li lingue self! Adío mi yun senioretta!", il respondet e li contures del mann devenit plu e plu ínclar. Omnicós comensat girar circum me. Yo criat e subitmen yo havet li sente que yo cade in un nigri fore. Yo sentit un vertígine e perdit li conscientie. Omnicós devenit nigri e silent.

Yo avigilat me in li lette. Mi vestiment de nocte glutinat a mi córpor. Yo essuyat li sudore de mi fronte. Tant strangi somnie!

Ma li sequent die yo comensat leer li libre pri Occidental e reserchat in li internet pri ti bell lingue, quel nu porta li lingue Interlingue. Mi curiositá devenit plu e plu. E yo vermen rapidmen aprendet li lingue. Yo mem renunciat mi max bon amica ye li saturdí.

E tost yo comensat scrir articules in li Wikipedie de Interlingue, traductet frases che Tatoeba, continuat un blog e mem comensat scrir racontas in Interlingue. Yo comprendet que yo es li nov Interlingue flicca e que li lingue de Edgar de Wahl ha devenit mi destine. Li spíritu de Edgar De Wahl es desde ti strangi nocte in me. Fórsan anc vu ja es captet del spíritu sin saver it. Ti lingue es pur energie. Ma ne oblivia su avertiment pri Interlingua e li fals amicos de Interlingue, queles va tentar te abandonar o luder sen un clar scope con it. Ples resister li tentation! Obedi al spíritu de Edgar De Wahl!

Li Puella avan li Porta

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

It esset li nocte de Halloween e yo volet partiprender in un festa con mi amicas. Omnicós esset perfect! Mi genitores hat departet del dom por visitar amicos, queles habitat lontan. To significat que yo esset sol in hem. Omni litt infantes del vicinage ja hat visitat me. It esset ott horas in li véspere, e ili certmen ja esset in lor hemes, juient lor dulci preda. Pro to yo havet suficent témpor por preparar me por li festa. E quam fémina to posse sempre durar longmen e nu nequí posset lamentar que yo bloca li chambre balneari por tro long.

Yo ja hat lavat mi long blond capilles e regardat me in li spegul. Omnicós devet esser perfect hodíe pro que Steve va esser anc in li festa. Il eat in li sam classe quam yo e yes fórsan yo esset un poc inamorat in il. Ma il tot ne savet it til nu. Hodíe esset li grand chance por me! Yo esset pectinant mi capilles quande it tintinat ye li porta. Qui posset esser to? To ne ja posset esser mi amica Eileen. It esset solmen ott horas e demí e noi hat acordat que ella va venir por me ye nin horas. Eileen es mi max bon amica in li classe.

Fórsan it esset ancor un infante in un costum, qui volet demandar sucrage. It tintinat denov. Yo sospirat con alt voce. To vermen genat me in mi preparationes. Li grime devet esser perfect. Yo volet transvestir me quam Hermione Granger pro que li motto del festa esset Harry Potter. Yo maledit e descendet li scaliere. It tintinat por li triesim vez! To es vermen un poc insolent. Yo clamat con alt voce: „Yes, yes yo veni strax!" Yo pensat que fórsan it es un infante con su genitores. Ili certmen hat videt li luce in li chambre balneari. Yo ancor ne hat vestit mi costume. Yo serchat li buxe con li sucrage e apertet li porta.

E vermen, un infante stat avan li porta, ma sin genitores. Esset strangi que esset solmen un puella sin acompaniament. Ella aspectet qualmen ella have fórsan 10 annus. Ella esset vestit quam un morta. Li pelle esset vermen pallid. Ella havet un excelent grime! Mem li visage esset pallid e sin sangue e sin vive. Li blu ocules del blond puella ne movet se e su vestimentes semblat esser humid. Su blanc e pallid pelle semblat quam macerat, quasi

li córpore del infante hat jacet por quelc dies in li aqua. Yo perceptet un trist expression in su ocules. Chascun color esset cedet ex su labies. Ella portat un pantalon blue jeans e un pallid orangi pull-over, quel aspectet quasi on hat lavat it tro frequentmen. Ella vermen aspectet horribil! Vermen perfect por Halloween! Yo esset totalmen impresset de tant realisme del costume. It esset un del max realist costumes de Halloween, queles yo hat videt til nu! Yo esset entusiasmat!

Noi stat vis-a-vis por adminim un minute. Yo atendet li obligatori „sucrage o suffrentie“. Ma necós venit ex li bocca del pallid blond puella. Yo pensat que ella esset timid e pro to yo fat li unesim passu del conversation.

„Salute! Tu vermen aspecte magnific! Tu porta li max bon costume de Halloween, quel yo ha videt durant li tot véspere“, yo dit e subridet afabilmen.

Con un leni voce yo dit: „Yo aporta quelc sucrages por te! Ples atender!“ Ella stat avan li porta quam si ella esset catenat al suol, con rigid vacui ocules. Poc a poc omnicós semblat a me plu e plu strangi.

Yo tenet li sucrage avan ella. Yo hat paccat li chocolate in un litt plastic sacette, pro que ella ne havet un sac. Ma denov ella ne reactet.

„Esque tu es vermen solitari?“, yo questionat expectante que un amasse de infantes hat celat se circum li dom. Ma necós evenit.

Subitmen ella apertet li bocca un poc e dit con un bass voce: „Yo es tot solitari.“

It semblat me que ella perdit lentmen su timiditá.

„Ma certmen tu have genitores, ú ili es?“, yo dit suciat.

„Ili ha perdit me“, li puella respondet e su ocules regardat fixmen in li vacue.

Li tot afere devenit plu e plu strangi. To ne esset normal! Chascun infante joya pri sucrage.

„Pro quo ili ha perdit te?“, yo questionat, e li response gelat me li sangue in li venes.

„Pro que yo es mort!“, ella dit con un trist e frigid voce. Yo sentit qualmen li panica crescet in me.

„Quel es tui nómine? Qualmen yo posse auxiliar te, mi cara?“, yo questionat con timore in mi ocules.

„Mi nómine es Charlotte Baxter, ma it es tro tard por omnicós“, ella replicat strax.

Yo rememorat que yo vermen hat leet ti nómine in un jurnal. Yo esset tre chocat.

Yo inclinat mi cap e questionat: „Quo yo posse far por te? Esque tu vole intrar?“

Ma ella succusset li cap e dit: „No, mersí. Yo ne posse restar plu ci.“. Tande ella desaparit in li tenebrositá.

Yo stat ta sin mover por quelc minutes. Tande yo criat li nómine del puella. „Charlotte! Charlotte?“, ma ella ne respondet e yo nequande revidet la. Yo esset sub choc e decidet ne ear al Halloween-festa. Yo scrit a mi amica que yo esset malad. In vice

del festa yo serchat in li internet e vermen yo decovrit, qui esset Charlotte Baxter. Ella desaparit ante tri semanes sin tracie. Du dies pos Halloween su cadavre esset trovat in un lac in li circumité. Charlotte esset li victime de un crímine. Yo mult plorat pri Charlotte Baxter, quande yo leet to. Yo nequande narrat pri li puella avan nor porta a un altri person til nu. Yo ne plu apertet li porta durant Halloween. E ples esser prudent quande vu aperte li porta in li nocte de Halloween. On nequande save, qui va visitar vos.

Li Unesim Impression

Desde quelc mensus yo have un nov amanto. Til nu noi solmen incontrat nos sin nor families. To ne esset possibil pro li restrictiones de pandemie. Ma finalmen Frederic hat invitat me por conossentar su familie. Yo esset vermen felici e fier pri to.

Pro que li tempe esset finalmen calid li genitores de Frederic invitat me por grillar in li jardin. Yo esset tre nervosi. Li genitores de Frederic es tre rich e habita in un grand dom. Esque yo va pleser al genitores de mi amanto? Yo efortiat vestir me bell, ma ne tro frappant. Yo mettet un rubi robe estival con blanc florettes. E self-comprensibil li robe ne esset tro curt.

Li genitores de Frederic esset vermen agreabil e gentil. Yo esset ja tre aleviat. Yo auxiliat li matre de Frederic mem in li cochina tranchir legumes por li salade. Ella vestit in un robe estival con blanc florettes. Qual amusant hasard! It semblat a noi que noi have un simil preferentie pri vestimentes! Dunc omnicós semblat esser perfect in ti véspere, ma tande it evenit…

It esset durant noi manjat li carne e li salade. Noi conversat vividmen e ridet mult. Yo sedet vis-a-vis del matre. Sub li table Frederic tenet mi manu. To esset tant romantic e dulci! Tande yo

prendet un litt, ma sucosi tomate. Yo mordet in it sin cludente li bocca. Li consequentie catastrofal esset que li suc de tomate spruzzat trans li table al blanc robe del matre. Li suc aspectet sur li robe quam sangue e yo esset cert que it va esser ínpossibil lavar li robe. Li robe esset plen de rubi macules!

Li genitores regardat tre furiosimen a me. Li matre levat se sin dir un parol e intrat in li dom. Frederic chuchotat a me: „Quo tu ha fat, Lena!"

Nor conversation cessat e noi manjat presc sin parlar. Pos deci minutes li matre de Frederic retornat in un nov robe, ma ne conversat plu con me directmen, benque yo excusat me milvez. Yo anc levat me pos quelc minutes e eat al chambre balneari. Ta yo plorat un poc e retornat al table. Ínmediatmen pos li diné yo eat a hem. Benque Frederic basiat me durant li adío, ma yo havet un tre mal sentiment.

E vermen pos quelc dies Frederic separat se de me e il have ja un nov amata. Li vive posse esser vermen tre ínjust! Ma yo es cert que yo va nequande plu in li futur durant un rendevú manjar un sucosi tomate! Pro ti ta yo perdit mi unesim amanto.

Li últim Rendevú o esque Rendevús es dangerosi?

Legendes del Sant Columba Catolic Internat Scola 1

Prefacie

Li Sant Columba Catolic Internat Scola es un scola in li virtual munde del Duesim Vive (anglesi Second Life). Yo, Dorlota Burdon, es un del scolera ta. Sant Columba es un magic loc, quel es situat al costa de Irland. Támen noi have scoleras e scoleros del tot munde. Li Sant Columba Catolic Internat Scola es un del max bon scolas del Duesim Vive desde mult annus.

In lí serie Legendes del Sant Columba Catolic Internat Scola yo presenta curt racontas pri li vive in ti scola Quande yo jace in li lette del dormitoria del Sant Columba in li nocte yo audi li vente suffla. E quelcvez li vente narra a me legendes del scola.

Ti ci raconta es scrit in li international lingue Interlingue (til 1949 Occidental) quel esset creat de Edgar De Wahl in li annu 1922. Mult mersí pro mi inspiration a omni scoleras, scoleros e instructores del Sant Columba Catolic Internat Scola in li Duesum Vive.

Vor Dorlota

Li últim rendevú o esque rendevús es dangerosi

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

Noi havet denov li debatte-lecion in li scola. Li tema esset: "Esque scoleres che nor Sant Columba Catolic Internat Scola deve haver li permission por haver rendevús in li scola?" Ironicmen li Yes-látere in li debatte esset representat de Senioretta Emily Pickery, un old celiba, qui certmen nequande havet rendevús con púeres in su yunesse. Noi puelles subridet pri ti selection. Ma ne min ironic esset que Senioretta Shasta Brown, un african-american instructora con un colorosi passate, devet presentar li tese, que por li scoleres rendevús ne es convenent. Self-comprensibil, li max grand parte de noi favorat in ti debatte Senioretta Emily, pro que noi volet reciver li jure haver rendevús

in li scola. In nor scola noi ja have adminim du cuples e it esset notabil que exactmen ti ci scoleres absentat se in ti ci lecion.

Ma yo memora un cose. Shasta Brown regardat fixmen a me con su obscur ocules e dit: "Haver rendevús posse esser dangerosi. Ne oblivia to!" Su ocules esset tam obscur quam carbon e to vermen timentat me. Naturalmen, noi puellas hihicat pri to secretmen, ma in li currente del sequent evenimentes yo sempre deve reflecter pri ti ci frase.

Un puella, qui ne esset present in li debatte esset Polina. Ella esset de ost-europan orígine e nor scola es situat in Irland. Polina esset tre matur por su etá e ja esset infectet per li vírus, quel porta li nómine pubertá. Ti flicca con li brun ocules e li rond cap ja havet un cordie-amico éxter li scola. Naturalmen to ne pleset al instructores, ma Polina incontrat le éxter li scola, pro to it esset desfacil por li instructores impedir ti rendevús. Quelcvez ella forlassat li scola durant li nocte por vider su amanto, qui esset un yun artist con li nómine Floyd.

In ti ci periode yo ancor esset un jorne-scolera. To significa que yo customalmen dormit in hem. Yo ancor ne havet un loc in li dormitoria. Li númere del locs in li dormitoria es limitat. It esset un frigid nocte in marte. Yo devet dormir in li scola in ti nocte, pro que yo ne posset retornar a hem pro li tre mal tempe. Esset un fort storm e it pluviat mult. Li tot public transporte esset interruptet. Esset ínpossibil por me forlassar li scola, ma quelc altri scoleres ancor successat ear a hem e quelc ja hat restat in hem che lor families por ti die. Pro to quelc lettes ne esset

ocupat in li dormitoria por puellas e yo posset usar un lette ta. Yo tre rarmen pernoctet in li scola til nu. Talmen omnicós esset tre nov por me e yo esset tre excitat. Pro to yo ne posset indormir. Polina esset ínter li scoleras qui pernoctet sempre in li scola pro to ella esset un orfan. Ella esset ínter li poc scoleres qui esset present in ti obscur e stormosi nocte in li old abatia, quel esset nu un scola.

Yo ja jacet in li lette vigilmen por un long tempor. Li vente ululat éxter li mures del old abatia e yo audit strangi sones quam chuchotada e cries. Yo tirat mi lett-covritura súper mi cap por protecter me, ma bentost to esset tro calid e yo ne posset dormir talmen. Circum minocte yo vermen sentit que me devet ear al closete. Yo ne volet usar li potte in li chambre. To semblat a me infantil e nauseativ. Ma levar se pos minocte ex li calid lette por mover tra li obscur e frigid edificie de Sant Columba anc esset horribil. Li chambre balneari por puellas es un etage sub nor dormitoria.

Pensante ancor pri to yo subitmen audit un brue. It esset ye li fenestre. Quo to esset?

Li altri puellas semblat dormir, un scolera mem roncat. Esque ellas ne audit ti brue? Ta! Yo audit it denov, ma in ti moment yo perceptet que anc un del altri puellas esset vigil.

It esset Polina! Ella mettet su vestimentes e levat se. "Esque tu audit ti ta brue? Ad ú tu ea?", yo chuchotat a ella. Ella aproximat se a me e subridet. "Pst! Yo va incontrar me con mi amanto. Ne excita te pro li brue. It esset Floyd, il jettat un silice-lápid al

fenestre. To es li signal que il es ci e atende me." Yo subridet e pensat que to es vermen romantic. Esque un púer vell far to anc por me? Tre ínpropabil! Yo esset solmen un del mult blond puellas. Yo es in null maniere particulari e yo esset plu o min ignorat de multes ci in li scola til nu.

„Polina, yo va sequer te til li duesim etage. Yo besona ear al chambre balneari", yo chuchotat. Ella inclinat li cap: "Ma esse silent! Ne ruina mi rendevú!" Yo inclinat li cap e noi ambi subridet in complicitá. Yo prendet mi pantufles. Polina ja mettet su jaque. Li altri puellas continuat dormir. Noi forlassat tam silent quam possibil li dormitoria. Subitmen yo audit li cri de un ul. To posse esser un ómine por un calamitá, ma yo ne es tre supersticiosi. Adminim yo ne esset til ti ci nocte.

Noi vadat furtivmen tra li vacui coridor a bass. Ci noi vermen posset audir li sones del nocte mem plu clarmen. It semblat a me que li hideosi creaturas del nocte atendet me éxter li scola. "Polina, ples ne ear ad éxter! It es dangerosi ta!", yo petit mi scol-amica. Yo vermen havet un tre mal sentiment pri li situation. Noi ja ha atinget li etage sub li dormitoria.

Polina ridet: "It es solmen li vente, Dorlota! Li amore fa me fort. Yo ne time, pro que Floyd va protecter me. Ea al closete nu e ne humida li suol!", ella dit a me e hihicat. Yo sentit un poc embarassat pro que Polina tractet me quam un bebé. "Til bentost, amusa te ben", yo adiat la rudmen. Su facie havet un revaci expression. It vermen deve esser bell haver un partner o adminim

un rendevú. Yo sospirat e cludet li porta del chambre balneari detra me audiente que Polina continuat ear a bass.

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

Quande yo hat finit mi "aferes" in li chambre balneari, pos yo hat lavat mi manus, yo esset vermen curiosi quo Polina fa con su amanto. Ergo yo eat tam pianimen quam yo posset al grand fenestre e yo regardat fixmen al tenebrositá serchante Polina e Floyd, qui esset un poc plu old quam ella.

Quo esset to? Un ombre movet tra li obscuritá! It esset Polina forlassante li scola. Ma ta esset ancor un altri ombre! It celat se detra un arbuste, ma li ombre esset tre grand. Mult tro grand por esser un púer e it apen aspectet homal.

Li ombre movet se vers Polina! Ella hat tirat li capuce de su jaque ad sur su cap pro que it pluviat plu fortmen nu. Pro to ella ne posset vider ti ci ombre movente vers ella. Yo apertet li fenestre por advertir la. Li storm sufflat tra mi blond capilles e li pluvie battet in mi facie. Yo criat tam sonorimen quam yo posset: "Polina! Forcurre! Rapidmen!" Ma li storm esset tant bruiosi e glotit chascun son.

Yo audit li cri de un ul quel mixtet se con li cri de Polina quande li ombre captet la. Pro mi timore e li pluvie yo cludet li ocules por quelc secundes. Tande omnicós esset obscur e yo ne posset vider alquem. Ú esset Polina? A ú li ombre forprendet la? Yo retrocurret in li dormitoria e celat me sub mi lett-covritura quam un litt infante. Yo tremet pro to quo yo just hat videt e ne solmen pro li frigore. Ma yo esset vermen fatigat e alquande yo indormit. Yo havet terribil cochemares pri to quo yo hat videt...

In li matine li sole brilliat. Esque omnicós esset solmen un cochemare? Esque Polina ha retrovenit? Yo palpebrat a su lette, ma it esset vacui. Yo vestit me rapidmen por li dejuné. Ante li dejuné yo curret al buró del scol-directoressa Victoria Temple.

Yo frappat al porta e ella regardat a me. "Intra!", ella dit severimen. "Ho, li princessa de Yakutia, yo espera que tu ha dormit bon", ella salutat me frigidmen e plen de ironie. "Bon matine, Seniora Temple", yo salutat e cortesiat. Noi sempre devet cortesiar in li scola quande noi saluta un instructor secun li sant regules de Sant Columba. "Ú es Polina, Seniora Temple? Su lette es vacui!", yo addit sin hante narrat to quo yo hat videt in li nocte.

Seniora Temple rugat li fronte e grimassat por un secunde fixante me con su blu ocules. "Pro quo tu questiona to, Senioretta Dorlotta", ella volet saver. Ella sovent mispronunciat mi nómine por humiliar me. Yo respondet: "Su lette es vacui e yo videt la forlassante li dormitoria ho-nocte."

"Yes, ella abandonat li scola, Senioretta Dorlora", Seniora Temple dit sin explication e sin alquel emotion.

"E ella fat to durant li nocte sin narrar it a un altri scolera? Ella dit a me que ella have un rendevú con su amanto Floyd", yo replicat hastosimen.

"Tu ne besona cuidar pri Polina, Dorlota. Polina esset adoptet de un cuple de Russia e ili ja ha forlassat Irland. Ella devet forlassar li scola ancor yer in li nocte. Li avion a Sant Petersburg departet tre tost in li matine. Polina esset tre felici pri to", li blond instructor explicat a me con un firm voce.

"Yer in li nocte yo devet ear al chambre balneari, Seniora Temple. E yo videt tra li fenestre un ombre quel raptet Polina. Yo audit Polina criar éxter li scola quande li ombre captet la, Seniora Temple!", yo narrat la con un alt voce pro que yo esset tre excitat.

Seniora Temple regardat fixmen a me: "To significa que tu forlassat li dormitoria durant li nocte sin permission. To es un punctu de punition por te. Yo regretta, Dorloretta", ella dit a me amusat.

Subitmen su regard devenit plu afabil: "Ma yo have anc un bon nová por te, Dorlota. Nu noi have un líber lette. To es tui chance

por devenir un ver parte del Sant Columba Internat Scola, Dorlota. " Ella fat un curt pause ante continuar.

"Nequí va ignorar te plu, si tu habita in li dormitoria", ella dit a me con un dulci voce.

"Ma quo es con Polina e pri to quo yo ha observat?", yo questionat tristmen.

Polina es mi amica e yo vermen cuida pri ella. Li instructora levat se e un obscur ombre aparit sur su facie.

"Mentiona ti ci nómine nequande denov, puella! Ella ha forlassat li scola! Ella es passate. Ella ne es plu un parte de nor scol-familie! Esque tu desira li lette o ne? Si no, noi have un long liste de aplicantes. Un altri puella va obtener it. Tu have quin secundes por decider!"

Yo inclinat li cap rapidmen e respondet: "Yes, yo vole haver li lette e dormir ci por devenir un parte del scol-familie, Seniora Temple."

Li ombre sur li facie del scol-directoressa desaparit e ella subridet afabilmen, fórsan un poc tro afabilmen e ella dit a me con su max dulci voce: "Tu es un bon puella! Tu have li lette e noi oblivia li punctu de punition. Esque tu consenti, Senioretta Dorlota?"

Yo glotit e inclinat li cap. Yo es confuset e ne posset plu reflecter. In mi cap esset un grand vacuitá.

"Yes, mult mersí Seniora Temple", yo dit. Yo cortesiat e yo forlassat li buró e plu tard yo comprendet que yo just ha tradit mi

amica Polina por un lette in li dormitoria. E ne solmen por alcun, ma exactmen por li lette de mi amica Polina!

Yo nequande plu audit alquó pri Polina. Ella nequande scrit un lettre de Russia. Li altri puellas ne credet me quande yo narrat las to quo yo hat videt in ti obscur e stormosi nocte. Senioretta Anneke, un altri scolera, dit que ella pensa que Polina abandonat li scola pro su amanto Floyd e nu ili es juntmen. Secun li teorie de Anneke, Seniora Temple inventet li raconta con li russ familie por salvar li reputation del catolic internate. Nam un scolera, qui fugit li scola con su amanto es un ver mal afere por li scola.

Ma ti ta ombre ne esset li amanto de Polina e certmen it ne esset li nov familie de ella. Polina esset un orfan e nequí va serchar la. Ella mem ne esset de Irland. Li policie credet li explication de Seniora Temple. Noi anc nequande videt o audit plu alquó pri li amanto de Polina. It semblat que Floyd anc ha desaparit sin un tracie. E yo? Nequí credet me pro que yo es solmen un puella havante deci-du annus.

Chascun vez quande yo audi li vente yo deve pensar pri Polina. E qualmen yo vell posser obliviar la? Yo dormi in li lette de Polina! Ma yo ancor crede que éxter li scola in li obscuritá es alquí o alquó, qui atende li scoleras, qui have un rendevú. Fórsan yo alquande va saver to. E yo va continuar scrir ti ci diarium. To es important por ti casu si yo va har desaparit quam Polina. Per to alquó de me resta e vu posse serchar me in li obscuritá circum li old abatia de Sant Columba.

Atention Cámera!

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

Li scolas esset cludet pro li pandemie. Yo esset in hem con mi minori sestra Mia qui esset du annus plu yun quam me e ella havet deciquar annus. Nor genitores devet laborar e noi esset sol in hem durant li jorne. To significat que yo quam seniori sestra devet anc cocinar e far li compras. To vermen ne esset facil.

Li instruction del scola solmen evenit per li internet. Noi ambi havet bon computatores e to funcionat bon. Li leciones de Mia sovente comensat plu tost quam li mi. Noi ja hat dejuneat e yo ancor havet témpor til li comense de scola. In ti matine yo volet

usar li témpor por duchar, Mia ja havet un lecion un pro to nequí va molestar me in li balne-chambre.

In ti die yo vermen juit li calid aqua sur mi córpor. Yo nequande ducha frigidmen! Yo mem havet nu li témpor por lavar mi capilles. Quande yo hat finit duchar yo invelopat me in un grand moll manu-toale. Subitmen yo perceptet que yo obliviat mi libre de matematica in li chambre de Mia.

Yer yo hat monstrat a ella ti libre. Li problema esset que mi lecion de matematica va comensar in deciquin minutes e yo besonat li libre nu. Yo ancor devet repetir quelc páginas del libre ante li comense de mi lecion.

In mi leciones de instruction per internet noi sempre decomutat li cámera del computator. Yo decidet que yo va ear tre pianimen e prudentmen in li chambre de Mia por aportar li libre de matematica. Yo solmen portat sur me li manu-toale, ma yo ne videt un grand problema in it.

Avan li porta del chambre de Mia yo ja audit li voce de su instructor de biologie, senior Molinero. Il esset un nov e yun instructor. Prudentmen yo apertet li porta del chambre e furtivmen vadet in it. Yo vadet tre lentmen pro que yo ne volet trublar mi sestra. Quande yo stat detra Mia yo regardat in li ecran del computator. Yo regardat fixmen a senior Molinero. Il esset vermen bell! On ne posset vider li altri scoleres, pro to yo esset cert que omni cámeras del scoleres e anc de Mia esset decomutat.

Ma subitmen senior Molinero regardat in mi direction ex li ecran. Il subridet e dit: “O noi have un gast. Ples salutar tui sestra

de me!” Mia tornat se e subridet maliciosimen. In ti momente un grand rision comensat quande omni scoleres fat li microfones activ. Li cámeras anc esset activ! Li tot classe de Mia e anc su instructor videt me presc nud avan li computator de Mia! Mi visage devenit rubi quam un tomate e yo saltat ex li area de cámera.

Yo criat a Mia: “Pro quo es tui cámera activ?” Mia ridet: “Quo tu fa in mi chambre? Tu es tant comic, Amanda! Noi deve sempre haver li cámera activ in li leciones de senior Molinero. Il es li sol instructor, qui insiste pri to.”

Quande senior Molinero continuat su lecion yo decidet livar li chambre de classe. Por esser cert que nequí posset vider me, yo reptet quam un verme sur li planc-suol. To esset vermen tre humiliant por me! Mia ridet li tot témpor. Furiosimen yo cludet bruiosimen li porta de su chambre detra me.

Qual catastrofe! Yo hontat me mult. Yo ínmediatmen mettet mi vestimentes. Pro quo yo ne fat it antey! Mi cordie palpitat rapidmen.

Quelc dies plu tard li scola apertet denov. It semblat a me que li tot scola ancor parlat pri ti eveniment. Li púeres del classe de Mia nu sempre ridet quande ili videt me in li scola, quelc mem sifflat o fat stult comentaries. Ma li max grav afere esset si yo nu vide senior Molinero. Desde ti die il subride sempre quande il vide me e yo deveni chascun vez rubi quam un tomate.

Li Balansuore

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

"Veni con me ad sur li balansuore,
E aprende con me volar.
Li munde es bell!"
(Canzon por infantes)

Yo nequande volet translocar, ma mi genitores fortiat me. Ili dit que noi besona un plu grand dom e un jardin e que yo va reciver un plu grand chambre. Yes, nu yo have un plu grand chambre, ma yo habita 30 kilometres distant del cite. Mi amicas, mi scola e mi club de volleyball nu es tre lontan! To significa que yo besona un nov scola e un nov club de sport e que yo posse

vider mi amicas solmen tre rarmen. Yo odia mi genitores. Adultes es tre egoistic! Ili nequande pensat pri lor infantes e fat decisiones sin questionar nos!

Benque yo ancor havet vacanties, mi humor esset tre mal! Mi amicas esset in li vacanties e yo devet restar in li nov vacui dom pro que noi besona témpor "por etablisser nos ci" — quande mi mamá dit. Mult mersí! Anc in li vicinage yo ha videt til nu solmen old homes o yun familias con tre yun infantes. Omnes regarda a me quam yo vell esser un rar animal. E to es mi vacanties!

Mi patre comprat li dom por un tre modic precie. Certmen pro que noi nu habita al fine del munde! Il explicat a me e a mi mamá que to es un grand chance por noi, pro que partú li precies por domes es tre alt. Mi mamá nu anc have un plu long via a su labore in li muséo, ma ella tre joyat se pro li nov jardin. Pro que mi genitores nu ambi devet vehicular plu longmen al labor, yo esset frequentmen sol e anc solitari. Mi genitores ja devet laborar denov e yo ancor havet du semanes de vacanties.

In li jardin de nor nov dom hay un balansuore. It sembla me que li anteyan possessores havet litt infantes, ma mi patre save nequó pri ili. Li agentura de imobilies ne dat mult informationes a il e il devet decider rapidmen. E regrettabilmen il acceptat comprar li dom.

Esset un calid die in li estive. Yo sedet in li jardin e leet un libre. It esset un roman de amore por yunes. E it vermen esset un clar die sin un nube in li ciel o vente. Subitmen yo audit un

cracant brue. Yo aterret pro que yo hat totmen inplongeat in li munde de mi libre. Quo esset to?

Tande yo videt it! It esset li stult balansuore! lt moet se quam si un person vell balansar, ma yo ne posset vider nequem. To esset vermen strangi! Yo levat me e deposit mi libre ad sur li table in li jardin. Yo eat vers li balansuore, quel ja moet se tre rapidmen e altmen. To ne posset esser li vente! Yo captet li balansuore e it haltat. Pos quelc minutes yo volet retornar vers mi comod stul in li jardin, ma quande yo esset circa 10 metres distant del balansuore, yo audit denov li cracant brue.

Yo eat in li dom e restat ta. Yo narrat li afere pri li balansuore plu tardmen a mi genitores, ma ili dit que to esset certmen solmen li vente. Ili ne credet me quande yo jurat que it ne esset ventosi. To esset tipic por li adultes: Qui crede un puella de 13 annus? Mi propri genitores certmen ne, ili pensat que yo inventet li tot afere, pro que yo esset contra li nov dom.

Post du dies yo subitmen avigilat me in li nocte. It esset post minocte e yo devet ear al closete. Yo esset vermen ancor tre fatigat. Nor balne-chambre es in li duesim etage vis-a-vis li jardin. Yo ja lavat mi manus in li lavuore, quande yo audit denov li cracant brue del balansuore, ma in ti ci nocte it esset un poc ventosi. Pro to yo esset calm til yo regardat ex li fenestre in li direction del jardin. Mi ocules alargat se quande yo videt un litt puella in un blanc robe sur li balansuore. Ella balansat altmen e circum ella esset un strangi nebul. Subitmen li puella regardat adsupra a me e fat signe con li manu. To ne posset esser ver. Yo

retrocurret in mi chambre por prender mi smartfon por fotografar li puella sur li balansuore. Yo volet pruvar a mi genitores que ella esset vermen ta sur li balansuore! Quande yo hat retornat in li balne-chambre, yo videt sur li horloge que it esset post un hora in li nocte. Li puella ja hat desaparit, ma it restat li strangi nebul solmen circum li balansuore in li jardin.

Durant ti nocte yo ne posset rapidmen indormir denov. Yo ne volet avigilar mi genitores, pro que ili devet laborar in li sequent die e yo esset cert que ili ne vell creder me. Dunc mult questiones tormentat mi mente: Esque noi have un fantom in nor jardin? Qualmen es li relation ínter li puella e li balansuore? Reflectent pri ti misteriosi afere yo finalmen indormit.

In li sequent jorne yo esset denov sol. Yo decidet investigar li misteriosi afere. Yo decidet questionar pri li puella e li balansuore in li vicinage. Yo savet que in li dom apu noi habitat un old dama. Yo esset cert, que ella ja habitat ci longmen. Quande yo videt la in li jardin, yo curret vers ella.

"Bon die, yo esset Clara! Yo es un nov vicina!", yo criat afabilmen. Ella aspectet tre old con grisi capilles portant un binócul. Ella havet certmen plu quam ottant annus! Li dama fixmen regardat me. To esset un poc inquietant. Finalmen ella subridet: "Salute, mi bell puella. Yo es Seniora Hartmann. Quante annus tu have, Clara?"

"Yo have deci-tri annus. Yo ha translocat con mi familie a ci in li passat semane", yo explicat. Seniora Hartmann inclinat li cap e respondet: "Yes, tui matre narrat to a me."

“Senior Hartmann, esque vu save, qui habitat in ti dom ante noi? Esque li familie havet un litt puella?”, yo volet saver. Subitmen li visage del old fémina obscurat se. Ella meditat e ne respondet ínmediatmen.

“Yo questiona pro li balansuore, Seniora Hartmann”, yo provat explicar mi interesse.

“Yes, mi car puella. To es un trist afere. Li familie Klein havet un filia in li etá de quin annus. Claudia amat li balansuore. Ella balansat jorne e nocte. Un die in li octobre del annu passat, Claudia balansat sol tre altmen. E ella cadet del balansuore. Li povri puella fractet se li nuc e esset ínmediatmen mort”, Seniora Hartmen dit e presc plorat.

Yo esset chocat. Yo balbutiat: “Yes, yo ha videt la. Yer post minocte yo esset in li balne-chambre e yo ha videt un blond puella sur li balansuore. E quelcvez li balansuore moet se self. Mi genitores ne crede me! Esque to es li fantom de Claudia?”

Seniora Hartmann circumbrassat me e inclinat li cap. “Yes, Clara. Quelcvez yo ne posse dormir e yo anc ha videt la. Ella esset tant yun quande el morit. Claudia esset un ravissent infante.”

Yo esset plu trist quam terret e anc plorat pro tristesse.

Benque it esset desfacil por me acceptar que un fantom ha aparit in nor jardin. Yo decidet que yo ne va narrar it a mi genitores. Con Seniora Hartmann yo have un nov amica. Noi dividet nu un comun secrete. Mi genitores esset felici que yo ne protestat plu contra li translocation. Yo nequande usa li balansuore. Yo vole que it resta li balansuore de Claudia.

Fratres e Demones

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

Finalmen vacanties! Li scol-annu finit e nu du semanes de sole, mar e plage con mi genitores in Hispania. Ma anc con mi juniori fratre David. Il have 10 annus e dunc esset quar annus plu yun quam me.

Regrettabilmen li favorit ocupation de David esset vexar su seniori sestra. E naturalmen mi genitores expecta que yo prende le con me a omni loc e que yo atente le e que yo sempre lude con il.

Pro to yo devet luder con il football in li ardent sole sur li plage. Durant noi ludet yo esset ínatent, pro que yo regardat a un vermen atrativ púer sur li plage. Li púer hat just arivat con su genitores. Ma in ti momente it evenit. David tirat li balle con grand fortie directmen in mi facie. It vermen dolet mult e mi nase sanguat. Yo criat a mi fratre: "Esque tu es folli? Tu ha fat to con intention!"

David solmen grinat e respondet: "To solmen evenit, pro que tu ne atentet. Tu debe sempre gapar al púeres." Yo devenit incolerat e curret vers il. Il pensat que to es un amusant lude e ridet. Finalmen mi matre haltat me.

Mi matre dit: "Ples haltar Lena! Il ne ha fat it con intention. Púeres in li etá de David es tant feroci. To es li hormones. Tu deve comprender to, mi léporette" Mamá consolat me e auxiliat me con li nase e bentost yo sentit me plu bon.

Yo trottat a mi stul por insolar me. Finalmen tranquilitá! David ne esset ta e yo havet témpor por me self. Anc mi genitores nu ne va fortiar me luder con li litt demon pos li eveniment con mi nase. Yo portat mi nov verdi bikini. Por svimmar yo sempre porta un costume de balne, ma por insolar me un bikini es plu bon. Yo sentit li calor del sole sur mi pelle. Mi pelle esset ancor tre pallid e yo mettet un lotion contra li sole por ne reciver tro mult radiation del sole sur mi pelle. Yo surmettet mi oculares de sole, pro que li sole es tant lucid e yo volet leer poc.

Nu yo vermen volet usar li témpor por mi libre estival. Yo lee un tre romantic libre con li titul "Amore del estive". Li heróe del

libre esset Denise, qui have 15 annus. Ella es un poc timid — tam quam yo. Denise es anc modest e plesent. Ella inamorat se in li tre sportiv Stepan qui es li max bon footballero del scola. Li roman esset tant romantic e interessant. Esque Denise vermen posse ganiar li cordie de Stepan? Yo posset totalmen identificar me con Denise pro que yo secretmen esset inamorat in un púer in mi scola, qui anc es un tre bon sportist. Ma comprensibil Marco ancor ne savet to, pro que yo anc esset timid.

Per leer in li sole yo devenit un poc fatigat. Lentmen mi ocules cludet se e yo revat. In mi reve yo esset juntmen con Marco. Il subridet a me e inbrassat me. Yo regardat in su blu ocules e esset tant felici. Yo mettet mi cap a su epol. Su bocca aproximat se vers mi bocca. Yo apertet mi bocca expectante su besa. Ma subitmen un grand unde venit ex necú. Strax yo avigilat me e devet constatar que yo esset totmen humid. Li frigid aqua gutteat de mi capilles. Yo criat e strax comprendet li cause de ti eveniment.

David stat avan me e ridet sonorimen. Il hat plenat su micri sittel de plastica e versat li aqua in mi visage. Nu omnicós esset humid, anc mi libre! Il dit ridiente:

"Yo volet solmen impedir que tu recive un colpe de sole mi amat sestra. Yo ha salvat te!"

Nu yo totalmen perdit mi patientie. Yo comensat criar vermen sonorimen: "To es vermen suficent tu demonette! Yo va mortar te!" David solmen ridet e curret vers mi mamá.

Mamá venit vers me e questionat stultmen: "O Lena, quo ha evenit ci?"

Yo criat rabiatmen: “TO ESSET LI MICRI DEMON, QUI PRETENDE ESSER MI FRATRE!”

Ma mamá subridet: "O mi povri léporette, ma talmen es li púeres. To save li hormones..."

Yo ne posset audir ti stult excuses por ti demon. Sin un parol yo livat li plage e eat vers mi chambre in li hotel. Yo eat in li chambre balneari. Ta yo plorat por circa un hor. Vacanties con mi fratre es vermen li inferne. Necós sur li munde posse esser plu mal quam il.

Fratres e Demones II — Li Porta

Image: Creat in Second Life de Dorlota Burdon

Yo sentit me quam in li paradise. Mi nov amanto esset in hem con me. Noi esset sol in mi chambre e yo jacet in su brasses sur li lette. Bastian esset tant tendri. Nor labies serchat e trovat se, noi besat nos longmen e intensivmen. In li funde yo ascoltat romantic musica. Yo ha fat li musica mem un poc plu sonorimen, pro que anc mi genitores e mi juniori fratre David esset in hem. Self-comprensibilmen yo hat cludet per clave li porta de mi chambre. Dunc yo pensat que nequí posse turbar me e Bastian.

Noi esset solmen desde tre brev témpore un pare. Bastian lude in li football-equip de nor scola. Il hat ignorat me longmen e yo

esset tro timid por monstrar a il qualmen yo sentit pri il. Ma ante tri mensus nor classe hat fat un excursion a Roma por un semane e nu noi es un pare! Il es mi unesim “ver” amico. E nu yo esset in su brasses in mi chambre! It semblat a me que mi reves ha devenit ver.

Mi genitores ha bon acceptat que yo have nu un amanto. Yo have nu quasi un oficial permission por haver un amanto. Li unic problema es mi juniori fratre David. ll have 10 annus e su grand dadá es mocar me. Desde il savet pri mi relation con Bastian, il fat stult remarcas pri noi. To es vermen maliciosi de il! Yo nequande esset tant felici in mi tot vive quam nu e il prova ruinar it!

Li manus de Bastian explorat mi ardent córpor. Noi caressat nos unaltru e yo sentit vermen un grand calore in me. Pro to yo deprendet mi t-camise. Bastian covrit mi ventre con su calid besas. Yo cludet mi ocules por juir su tendri tuchas. To titillat e excitat me. Mi cordie palpitat plu rapidmen e plu sonorimen. Esque to esset vermen mi cordie o un martelle? Yo inplongeat totalmen in li romantic musica e obliviat témpore e spacie.

Subitmen Bastian dit a me. “Esque tu ne audi li frappas ye li porta, Lena?” Yo apertet mi ocules e regardat Bastian.

Yo respondet ridiente: “Ne time Bastian! Yo ha cludet li porta per clave.” Yo subridet e volet denov besar mi caro, ma in ti-momente yo audit un clave e li porta esset apertet. Ante que yo posset reacter mi juniori fratre David intrat li chambre e regardat fixmen a me. Il subridet pro que il videt me sin t-camise. Yo criat sonorimen quam un litt puella e provat covrir me strax per li litt-

covritura. Adminim yo portat un sinushalter, ma li situation esset anc talmen suficent embarassant por me!

Yo criat furiosimen a mi stult fratre: “Quo tu vole e qualmen to posse aperter li porta?”

David explodet pro ridida e dit: “Yo volet solmen informar te e Bastian que li diné es pret. E se vu...” It sequet un nov salve de rision. Finalmen il continuat: “...es pret, vu posse anc manjar con noi.” Mi cap esset rubi quam un tomate e yo criat desperatmen: “O mult mersi! E quo es con li porta? Qualmen to posset aperter it?”

David subridet arogantmen a me e dit: “Quo tu vole, mi car sestra? Yo ha frappat vermen longmen, ma li terribil musica esset tre sonori e vu ambi esset tro ocupat.” Il regardat a me astutmen e dit: “Pro to yo ha prendet li duesim clave de mamá por tui chambre, mi car sestra.”

Yo respondet ironicmen: “Mult mersi, David. Sin te yo vell certmen morir de fame. Noi va venir betost.”

David regardat a me seriosimen e dit: “O ancor un cose, car sestra.”

Mi regardat incolerat a il e questionat: “E quel cose?” Il respondet con un diabolic foy in li ocules: “It es vermen frigid. Yo recomenda a te metter denov tui t-camise. Yo pensa que anc papá e mamá vell preferer si tu manja con t-camise.” Il es vermen un demon. Yo tre incolerat pro ti stult comentarie. To esset vermen tro mult! Yo prendet un de mi scol-libres e jettat it vers David. Ma il reactet rapidmen e fugit. Li libre ne atinget le, ma li

porta, quel il hat cludet. Yo audit qualmen il descendet hastosimen li scaliere. Mi chambre es in li duesim etage de nor dom.

E Bastian? Il nu devet pensar que yo es un total idiota. Bastian sequet tacent nor conservation e subridet. It semblat a me que li tot situation esset tre amusant por il. Il solmen dit: "Tu es vermen dulci quande tu es incolerat." Yo ridet e besat le.

Durant li tot diné David mocat me per su stult regardes. Ma bentost mi patre, Bastian e David comensat discusser eternimen pri football. To esset tre enoyant por me. Ma it esset plu bon que ili discusset pri football quam pri li embarassant eveniment in mi chambre. Fórsan yo joyat me tro tost, nam li véspere ancor esset long.

Pos li diné mi mamá petit me auxiliar in li cocina. Li munde es vermen ínjust. Solmen pro que yo es un puella yo deve sempre auxiliar in li cocina e mi fratre posset seder in li salon e il continuat discusser pri football con mi amanto e mi patre. In quelc manieres omni mannes es vermen li sam! It es self-comprensibil por ili que noi quam féminas servir les e labora in li cocina. Anc mi car Bastian es talmen!

Li véspere comensat tant bell e nu? Yo stat in li cocina e lavat li platiles con mi matre durant mi amanto babillat pri sport con mi patre e mi fratre, qui es vermen un litt demon. David es solmen sur li munde por vexar me. Li vive ne es just, precipue si tu es un puella.

Li Portale

Image: Fotografie de Dorlota Burdon

Til hodíe li tot afere sembla a me íncredibil e til nu nequí credet me. Ma it vermen evenit! It esset un del unesim calid dies del verne. Yo promenat con mi max bon amica Regina a nor comun favorit loc al rive del fluvie Havel. Ta stat un banca e noi tre amat seder e regardar al aqua. Noi posset vider li botes e observa li homes. Apu li banca esset un old dom. Yo nequande hat videt ta un person. Fórsan it esset ínhabitat. Circum li dom esset un bass palissade e un densi haga. Del banca noi posset vider un joli portale con un arc ex roses. Sovente yo e Regina hat

fantasiat, qui vell habitar in li dom. Mi favorit idé es que un princessa es captet in li dom e atendet su prince, qui va liberar la.

It ne es lontan de nor hem. Per nor bicicles it esset solmen deci-quin minutes a ta e pedes un hor. Li max bon témpor por seder ta esset li crepuscul. Yo tre ama li luce del crepuscul in ti loc. It es quasi magic. In ti véspere noi mem prendet con noi alquó por manjar. Noi volet regardar li descension del sole. Noi conversat pri important temas quam li scola, quant stult púeres es e mi 15-im anniversarie. lt es vermen un desfacil decision con quant amicas e amicos yo va celebrar it e qui yo va invitar. Adminim tande it esset un important question por me. Yo ancor ne posset saver que pos ti-ci véspere yo ne vole plu festar quocunc.

Ma in ti véspere li luce esset vermen special. Noi ja posset vider li plenlunie, benque it esset ancor clar. Yo esset totmen perdit in mi pensas quande subitmen Regina criat a me: "Conny regarda ti-ci strangi mann!" Yo avigilat me quasi ex un somnie. Regina ridet: "Terra a Conny! Esque tu denov revat que tu es li princessa in ti old dom?" Yo rubijat un poc, ma tande yo perceptet li strangi mann.

Il havet circa 50 annus e grisi capilles e un long barbe. Il portat un strangi antiqui chapel, un verdi pantalon e un yelb pulover. Il eat detra noi vers li old dom.

Regina dit e ridet: "Fórsan il es tui prince!"

Li mann perceptet que noi observat le. Il subridet e regardat nos fixmen.

Regina incolerat e criat al mann: “Pro quo tu regarda a noi talmen? Esque tu es mut o perversi?”

Li mann eat quelc passus vers noi: “Bon véspere yun damas. Vu vermen aspecte ravissent.”

Yo e Regina ridet. Mi max bon amica dit: “Esque tu es alienat o ebriat?”

ll ne reactet, ma dit: “Yo es cert que yo posse reciver un bon precie por vu in li mercate de Gergovia 5!” II ridet sordidmen.

Yo nu es vermen timentat. It semblat a me que il es alienat e fórsan mem dangerosi. Yo chucocat a Regina: “Lass nos fugir! Noi es fórsan in dangere!”

Ma Regina solmen ridet e criat: “Yo ne time idiotes quam tu! Tu have un grand bocca e in tui fantasie tu es li rey, ma in li realitá tu es un nequó. Null fémina interessa se a idiotes quam tu.”

Yo chucocat a Regina furiosimen: “Pro quo tu provoca le? To ne es un bon idé!”.

Li strangi mann reactet calmen e respondet: “Tu save nequó e to es dulci. Gergovia 5 atende me yun dames. Yo deve ear. E si vu have corage, vu posse acompaniar me, tu bell capreola con li brun ocules!”

Yo pensat que il es vermen folli, ma yo nu esset convictet que il ne es dangerosi e pro to yo anc devenit plu corageosi e questionat pro curiositá:

“Ú es Gergovia 5?” Nu Regina e me ridet juntmen. Il esset vermen drolli e noi juit mocar le.

“O li timid capreola con li long blond capilles posse anc parlar. Gergovia 5 es ta!” Il puntat per su index-fingre al portale con li roses. Noi ambi ridet sonorimen.

“Yo deve ear mi yun damas! Li porta ne es apert tre long.” Il marchat vers li portale. Noi expectat que il vell ear directmen contra li palissade. Nu il stat directmen avan li arc ex roses. ll demettet su chapel quam salutation e dit:

“Til revide in Gervogia V, yun capreoles!”

Il comensat marchar al portale e noi ridet, ma noi strax cessat rider quande noi perceptet que il hat desaparit in li portale. Subitmen li mann ne esset plu visibil. Yo frictet mi ocules e li bocca de Regina esset ancor apert.

“Esque tu ha videt to, Conny? Quo evenit?”, Regina criat con un grand surprise in su sonori voce.

“Yes, to es íncredibil. Fórsan to esset un tric e li mann es un magico?”, yo respondet. Regina saltat del banca e curret al portale e dit: “Noi va trovar li veritá bentost!”

Yo esset ancor rigid pro li choc e ne posset mover tant rapidmen e ne havet un bon sentiment quande Regina aproximat se li portale. Li plenlunie brilliat in ti moment ínhabitualmen fort. Yo advertit Regina: “Ples ne ear al portale! To es dangerosi!”

Ella brevimen regardat e subridet a me, ma continuat su via. Ella dit: “Yo vole solmen vider ú tui magico cela se. Il certmen es intra li haga!” To esset su final paroles. Subitmen aparit un brasse ex li nequó. Con grand horrore yo videt que li brasse ex li portale captet la e tirat mi max bon amica in li nigri fore del apert portale.

Yo audit li cri por sucurse de Regina e li maliciosi risíon del strangi mann.

Subitmen omnicós esset calm e Regina ne esset plu ci. Yo criat e prendet mi bicicle e fugit ad hem tam rapidmen quam possibil por aportar sucurse. Mi genitores informat li policie, ma Regina restat desaparit.

Comprensibilmen li policie ne credet me. Li portale esset cludet e li policie descovrit nequó in li proximitá del dom. Li policie informat nos que li proprietario del dom hat desaparit ante du annus sin tracies e su familie ne suciat se pri li dom. Yo descrit li strangi mann al policie, ma to ne havet alquel resultate. On ne conosset li mann. On examinat me ca yo hat prendet drogues, ma certmen yo nequande ha fat to. Finalmen on dit que yo havet un choc e pro to yo ha imaginat me li strangi mann. On concludet que Regina esset raptet de un foren criminard. On serchat la in li tot land, ma on ne trovat la.

Yo crede que ella esset raptet de ti strangi mann a un loc, quel nómine es Gergovia 5. Ma un loc con un tal nómine ne existe sur li terra. Advere in mi somnies yo sovente incontra li strangi mann e il questiona me chascun vez quande yo va venir a Gergovia 5. Sovente yo avigilat me criante. Mi genitores nu desira que nor familie transloca a un altri cité por que yo posse denov viver un normal vive, ma yo dúbita que to es possibil.

Fórsan it es qualmen li mann ha dit in mi somnies: Gergovia 5 anc atende me! E yo es cert que Regina nu es in ti loc e yo senti me culpabil que yo fugit e ne posset auxiliar mi max bon amica.

Transparent in li Matine

Image: Creat per Dezgro.com

Regretabilmen li vacanties ha ja passat e noi have denove scola. Yo esset con mi familie in Italia e yo comprat dum li vacanties un tre bell blanc bluse. Li stoffe es tre moll e tenui. It es vermen tre elegant. Yo havet un grand desire monstrar it a mi amicas ye nor unesim die del scola pos li vacanties. Ma mi matre interdictet a me portar it in li scola. Ella tracta me sempre quam un litt infante, ma yo have ja 15 annus!

Self-comprensibilmen yo ne acceptat ti interdiction arbitrari. Yo mettet súper li bluse un pulover. Pro to mi matre ne posset

vider que yo portat li nov bluse. Strax pos yo hat forlassat nor dom, yo desmettet li pulover e mettet it in mi sac dorsal. Customalmen yo ea a scola per autobus. Hodíe in li autobus quelc scolares comensat hihicar quande ili videt me. To esset vermen strangi. Yo descendet ye li station ferroviari. Ta yo incontrat mi max bon féminin amica Carina. Ella regardat fixmen a me. Su ocules augmentat se. Carina dit: "Natalie, tu es vermen tre corageosi!"

Yo totmen ne comprendet pro quo. Yo es vermen confuset, pro que yo hat expectat que ella vell admirar mi nov bluse. Dunc yo questionat: "Pro quo yo es corageosi, Carina? Yo ne comprende te. Quo tu pensa pri mi nov bluse? Yo ha comprat it in Italia. Esque it ne es bell?"

Ella chucotat in mi orele: "Natalie, tui nov bluse es totmen transparent. Chascun person posse vider tui sinushalter e mem tui butones de mammes es un poc visibil!"

Yo esset chocat e mi facie rubijat. To esset li cause pro quo li scolanes ridet pri me in li autobus! It esset un grand fortun que yo ancor havet mi pulover in li sac dorsal. Yo mettet it denove súper mi bluse. Yo pensat, que per to li tot afere vell esser ja finit. Yo mersiat Carina pro li avertiment pri li transparentie de mi bluse. Ma yo hat joyat me tro tost.

Nam regretabilmen un garson hat fotografat me per su smartfon e il inviat li fotografie a altri persones. E finalmen anc mi matre recivet li fotografie del matre de un amico de ti puerach.

Mi matre esset tre incolerat. Ella interdictet a me forlassar li dom pos li scola por du semanes. Ma li maxim grav punition esset que ella controla nu ye chascun matine to quo yo porta sub mi pulover ante que yo forlassa nor hem por ear al scola. To es vermen embarassant! E mi matre mem controla mi dorse-sac nu. Ella time que yo cela ta li bluse o simil vestimentes.

Pro quo yo odia Cristnascentie

Image: Fotogtafie de Dorlota Burdon

It esset li vigilie de Cristnascentie. Li grand die del celebration e del donationes. Ma quo yo fa? Yo deve auxiliar mi matre in li cocinería e in li menage. E quo fa mi juniori fratre David? Il regarda li television e fa computator-ludes. Esque to es just? E pro quo? Solmen pro que yo es un puella de 15 annus e il es un puér in li etá de 10 annus. E ne pensa que auxiliar mi matre es facil! Ella es tre perfectionist e to significa que it es tre desfacil til presc ínpossibil far li coses qualmen ella vole. Ella trova sempre quocunc por criticar.

Li stress hodíe esset extraordinari grand pro que nor grandparentes venit. Omnicós devet esser perfect secun li opinion de mi matre. Directmen pos li dejuné yo devet essuyer li

scalieres. E noi have tri scalieres e 62 scalunes. Yo save to, pro que yo contat les durant yo essuyat les. E self-comprensibil noi anc devet ornar li dom. Pro que noi havet tant mult labore, yo ne posset incontrar me con mi cordie-amico Bastian.

Mi patre dit: “Mi car Lena. Tu deve comprender que Cristnascentie es un festa del familie. Yo ne pensa que it es tro mult demandat de te que tu vive un die sin tui prince, mi litt princessa!” Yo rulat con mi ocules. Yo ne es plu un litt puella, yo es un yun fémina in li etá de 15 annus.

E mem mi matre supleet: “Ne sucia te mi musette. To ne va damagear tui yun amore”. In li funde yo ja audit li rision de mi fratre David. Durant li tot posmidí il mocat me per nominar me musette e litt princessa. Quande "noi féminas" — qualmen mi matre dit — comensat preparar li manjage por li véspere David desaparit. Éxter esset poc nive e yo pensat que il ludet in li nive o fórsan il timet que il devet auxiliar nos in li cocinería. Yo esperat que yo ne devet vider le til li véspere. Ja bentost li odore de rostat carne penetrat nor dom. Pro to yo esset felici, quande mi matre demandat que yo deve portar li jettalia al tonne avan nor dom.

Quande yo esset éxter, yo audit un voce sonori criante "Atacca!", e ja David ha mettet un ballonette ex nive in li colare de mi pulover. Yo sentit li frigid nive desgelant in mi vestimentes. Yo criat sonorimen: "Cessa to, David! To ne es comic! Yo prova auxiliar matre e quo tu fa?" David ja esset desaparit e yo solmen posset audir su stult rision. Yo es vermen colerosi, pro que yo devet changear mi vestimentes nu. E quo dit mi matre? "Lena, to

es ne tant grav, prende un altri pulover. It es Cristnascentie, lass David haver poc jocada."

La joca de David es sempre mi misere. Li munde ne es just. Yo rulat con li ocules, ma in li fine yo anc devet subrider. David esset ancor avan li dom. Yo apertet li porta, format un ballonette ex nive e jettat it in li dorse de mi fratre. Il aterret poc e yo ridet. Quande il regardat in mi direction, yo monstrat le mi lingue e cludet li porta.

Nu li labore in li cocinería comensat denov. Yo auxiliat depellar li potates e mill altri coses. It esset tre exhaustiv. E naturalmen mi mamá ameliorat me mult vezes: "Ne talmen, Lena!" "Lena, tu deve efortiar te plu!" o mem "Lena prova esser plu felici! Subride, mi princessa! Hodíe es Cristnascentie!"

Yes, regretabilmen it esset Cristnascentie. Ti-ci die es plu mal quam un die de scola. It esset tre calid in li cocinería, ma yo ne havet suficent témpor por duchar me, pro que li gastes venit bentost.

Comprensibilmen yo devet servir li gastes durant ti tot véspere con mi mamá. Solmen pro que yo es un puella! Mi patre e mi juniori presc ne auxiliat. Ambi mannes havet li sam tactica. Si mi mamá da les quelc micri laborettes in li menage, ili fat les tant mal que noi féminas devet far it denov. Esque mannes vermen es tant astut o solmen tant stult? Yo ancor ne save.

Quande mi grandparentes hat arivat, li Crisnascentie-festa posset comensar che noi. Ante li supé evenit li exchange del Cristnascentie-dones. To esset un rituale che noi. Antey quande

David e yo esset ancor litt infantes mi grandpatre travestit se quam Sant Claus e noi devet cantar o recitar poemas por li familie. To esset vermen embarassant, precipue quande yo ancor havet 12 annus e plu. To esset quam un comedie.

Ma anc li exchange de dones es embarassant desde quin annus. Pro quo? Chascun Cristnascentie mi patre havet li strangi e absurd idé comprar calsonettes por me! To esset vermen embarassant. David sempre fa stult jocas pro to e mi genitores di a me que yo deve provar les strax! Certmen yo ne fa to.

Yo protesta omni Cristnascentie contra to. Fórsan mi familie ha comprendet it ho-annu?

Adminim yo recivet ho-annu li cartes por li concert de mi favorit musica-gruppe, ma regretabilmen anc calsonettes esset sub li Cristascentie-árbor por me. E li tot familie ridet pri mi visage quande yo descovrit les! David mem fotografat mi facie per su smartfon. E ho-annu David esset ancor plu malevolent quam altrivez. Il dit sonorimen: "Tre bell calsonettes mi car sestrette! Yo es cert que tui cordie-amico va pleser te in li calsonettes." Yo strax rubijat e yo posset vider li curiosi regardes de mi familie e li chocat facie de mi genitores.

In li cocinería mi mamá chucotat a me que yo deve esser prudent de ne devenir gravid e que ella posse acompaniar me al ginecologe. Li véspere esset vermen un catastrofe. Adminim mi patre e mi grandpatre trincat tant mult vin que il havet bentost altri temas quam mi nov cordie-amico. Li véspere finit talmen que yo devet rinsar li service in li cocinería e mi grandparentes eat a

hem e mi fratre eat dormir. Yo esset tant fatigat que yo indormit strax quande yo esset in li lette.

Esque vu comprende nu pro quo yo odia Cristnascentie?

Li Via a Hem

Image: Creat per Dezgro.com

Hay ancor in li comense de ho-februar nive. Yo esset in via a hem de mi max bon amica. Noi hat discusset pri important temas quam púeres, li scola e vestimentes e pro to li témpor passat tre rapidmen. It ja esset clocca six in li véspere e it ja esset obscur. It esset ancor nive e glacie sur li stradas e vias.

Li glacie cracat sub mi pedes durant chascun passu durant li via a hem. Yo ne videt altri homes in li strada pro que it esset vermen frigid. Mi matre ja hat scrit a me un curt missage per

smartfon ú yo esset. Ella sempre suciat pri me pro que yo es un puella in li etá de 15 annus. Fórsan ella lee tro mult articules pri crímines in alquel jurnales. Yo respondet strax que yo esset ja sur li via a hem.

Yo presc hat atinget li dom de mi genitores. Subitmen yo videt un strangi litt mann hante un mustache e un barbe puntat. Ti person hat aparit quasi de necú e yo hat nequande videt le antey. Il esset presc du capes plu micri quam yo e il havet nigri capilles, queles il hat pectinat a detra. Támen li max strangi cose esset que ti nan ne portat alqual jaque, ma solmen un blanc camise e un nigri gilete, benque it esset tant frigid éxter. Noi habitat in un grand cité e ta yo ha ja videt mult strangi persones in li stradas e in li trenes e in li autobuses, ma ti-ci person esset vermen ínusual.

Li timore in me crescet plu e plu quande li nan aproximat se vers me. Yo totmen ne comprendet pro quo yo ne posset audir li passus del mann sur li nive e li glacie. Ne esset alcun bruida audibil! In prim yo pensat que fórsan mi passus esset tam bruiosi que yo ne audit su passus. Yo mem ne posset vider li pedes del mann. It semblat a me que il planeat súper li suol.

Pro to yo provat marchar tam pianimen e lentmen quam yo posset. Ma to ne changeat alquó. Tam plu proxim il venit quam plu yo esset iritat pri to. Nu yo ja posset vider su ocules. It semblat a me que il totmen ignorat me. Su ocules esset frigid sin alqual emotion e il regardat fixmen adin li vacuitá.

Ma to changeat se strax quande yo tornat me a il quelc metres plu tard. Nam li nan hat tornat se anc a me e nu yo posset

percepter li pur odie in su ocules. E subitmen li nan dit con un obscur voce plen de odie a me: "Nequí es ci por audir tui crias. E yo ama li crias de puellas quam tu. E tui calid sangue va colorar li blanc nive rubi."

Mi ocules agrandat se e li sangue congelat in mi córpore pro horrore. Yo comensat currer, ma it esset tro tard por me! Yo pregat a Deo que to esset solmen un stult cochemare e que yo bentost va avigilar me in mi calid chambre. Ma li frigore esset tant real...

Li Ales del Libertá

Image: Creat per ChatGPT de Dorlota Burdon

Amelie esset un puella de 12 annus. Ella habitat in un litt village, quel esset circumdat de densi forestes e alt montes. Amelie havet long rubi capilles, queles crispat se in bucles. Su tot visage esset plen de lentiges. Li puella esset conosset in li vilage pro su grand curiositá e pro su crede ínperturbabil que li munde posse ofertar la plu quam to quo ella ha videt til nu. Li village esset quiet, presc silent e li vive ta esset un dial rutine, quel nequande changeat mult. Chascun die es quam li altri, ma li homes semblat esser content pri to, ma Amelie esset altrimen.

Durant un nocte, quande li plenilune stat altmen al ciel, Amelie decidet sequer li voce de su cordie. Ella furtivmen vadat ex li dom e mettet su nov rubi bottes e eat ad-in li foreste obscur. Ma li lune brilliat tant clar, que it lucidat li viette avan ella. It semblat a Amelie que li lune volet monstrar li via a ella.

Eante plu e plu profundmen ad-in li foreste, Amelie sentit un strangi presentie. It esset quam li natura avigilat se circum ella. Li árbores comensat chuchotar e li vente portat paroles secret a ella. Subitmen ella audit un murmura, quel ne venit del vente, ma de un litt luce ardent, quel dansat ínter li árbores. It esset un libellul, de quel ales scintillat in li clar luce del lune.

Li libellul chuchotat: "Seque me!", con un voce, quel sonat quam un canzon por Amelie.

Ella sequet li libellul sin hesitar e li insecte ductet la a un celat lago, quel esset situat profundmen in li foreste. Li lago esset clar e pur quam un cristalle e it reflectet li stelles del ciel. Amelie agenuat se e regardat ad-in li clar aqua del lago. Li aqua esset quam un spegul e ella posset vider se self, ma ella perceptet un changeament strangi sur li dorse de su córpor: Subitmen ella havet du ales sur su dorse!

Li puella aterret e questionat astonat: "Quo es to?"

"To es tui ales del libertá", li libellul explicat. "Ili solmen apari, si tu es pret por abandonar li customalum e por trovar tui propri veritá."

Amelie sentit un mixtura ínter excitation e timore. Ella nequande hat credet, que un tal cose esset possibil, ma

profundmen in su cordie ella savet, que to esset li momente pri quel ella hat atendet su tot vive. Ella expandet su ales e ella sentit li calid brise, quel circumdat la.

"Vola Amelie, vola!", li libellul incorageat li puella usar su nov ales. Talmen Amelie saltat plen de corage in li aere. Su ales portat la trans li lago, plu alt e plu alt til ella ascendet súper li cimes del árbores. Su rubi capilles volettat in li vente.

Li puella esset felici e ella posset sentir lácrimes de beatitá sur su guancies. Amelie videt del ciel quande su village devenit plu e plu micri. Ella sentit un libertá, quel ella ne hat conosset nequande antey in su tot vive. Li munde esset mult plu grand e mult plu bell quam ella hat jamá imaginat se it.

Amelie volat durant li tot nocte e decovrit locs, pri queles ella mem ne hat audaciat revar. Finalmen quande li unesim radies del sole matinal besat li horizonte, ella aterrat suavimen al márgine del foreste, proxim de su village.

Su ales desaparit, ma li libertá restat in su cordie. Amelie strax savet, que ella nequande va esser li sam person quam antey pos ti nocte del magie e poesie. Ella hat videt li munde, e nequí e nequó posse forprender to de ella.

Desde ti die ella vivet su vive altrimen, con un scintille, quel brilliat plu luminosi quam jamá antey. Amelie savet que li ales esset sempre che ella, pret por portar la in li libertá, quandecunc ella desira it.

Laura e li Secrete del Lanterne in li Nive

Image: Creat per Dezgro.com

It esset un véspere frigid in li decembre e li unesim flores de nive dansat in li aere quande Laura esset sur li via del scola a hem. Por Laura nu li max bell seson del annu hat comensat: Crist-nascentie! Ma ho-annu it sentit altrimen por ella. Desde Marina, qui esset li max bon amica de Laura, hat translocat a un altri cité, Laura havet li sentiment que alquó mancat.

„Fórsan yo es tro old por li magie de Crist-nascentie“, ella murmurat pianimen. Laura ludet football con un litt bul de nive.

Ma eante li litt strada detra li parc, Laura perceptet alquó strangi. In li medie del abandonat allé lucidat un ancian lanterne, benque null altri lanterne iluminat li stradette. Ella aproximat se curiosimen al luce. Li lanterne ne solmen scintillat aurin, ma it mem pulsat quam it vell respirar.

Subitmen Laura audit un dulci voce: „Esque tu besona un poc magie de Crist-nascentie, Laura?"

Laura terret e retrosaltat: „Qui es ci?"

„It es yo, li lanterne o plu precisi li guardian del miracul de Crist-nascentie", li voce respondet calm.

Laura palpebrat íncredentmen: „Lanternes ne posse parlar. Yo es certmen solmen tro fatigat."

„Ho yes, naturalmen yo posse parlar! E yo crede que tu manca alquó, Laura. Fórsan yo posse auxiliar te retrovar to quo tu manca."

Benque Laura esset tre astonat e timet un poc, li curiositá del puella esset plu fort quam li timore e ella questionat: „E qualmen tu vole far to?"

„Yo va dar a te un tache", li lanterne explicat. „Si tu soluet it, tu va vider que li magie de Crist-nascentie nequande va desaparir e que it ne depende de tui etá."

Laura inclinat li cap, benque ella esset íncert, quo va expectar la: „Bon, quo yo deve far?"

„Tu deve trovar tri coses: un donation, quel es creat sin pecunie, un esperantie perdit e un subrise, quel alcun besona."

Ante que Laura posset questionar alquó, li laterne subitmen ne lucidat plu e tacet. Li strada esset denov obscur e li puella stat sol in li nive.

Ye li sequent die Laura comensat su sercha. In prim ella constructet un litt donation por su vicina seniora Gruber, qui esset trist e sovente sol pos li morte de su marito. Laura plicat un litt ángel ex papere, quel ella ornat con splendore e colores. Quande Laura aportat li ángel paperin a su vicina li ocules de seniora Gruber brilliat pro joya.

„Esque tu ha fat to self? Ho, qual bell! Mersí, Laura", ella dit subrident.

To esset li unesim signe: li donation sin pecunie.

Nu ella devet trovar un esperantie perdit. In li posmidí Laura visitat li parc, in quel ella sovente hat ludet con su amica Marina. Ta ella trovat un litt púer, qui desperatmen serchat su can. „Mi can ha forcurret! Yo ne trova it plu!", il singlutat.

Laura auxiliat le serchar li can e pos un hor ili trovat li animale detra un arbuste, quel esset covrit per nive. Li púer inbrassat su can e esset tre felici.

Nu anc li duesim signe esset realisat: li esperantie perdit.

Durant li véspere Laura reflectet pri li ultim signe – un subrise, quel alquí besona urgentmen. In ti moment Laura devet pensar pri su seniori fratre Ben. Il ne standat bon desde quelc semanes, pro que il fallit in un exámine important in li scola. Laura frappat al porta del chambre de Ben e sedentat se apu il.

„Tu deve saver“, ella comensat, „que tu es li max bon fratre dil munde. E yo paria que tu va certmen successar in li exámine ye li sequent vez.“

Ben suridet por li unesim vez desde dies e dit: „Mersí, Laura. To significa mult a me.“

Ye li sequent véspere Laura eat denov al allé e vermen: Li lanterne lucidat denov!

„Tu ha trovat li tri signes“, dit li leni voce. „Un donation, un esperantie e un subrise – to es li ver magie de Crist-nascentie! Li magie de Crist-nascentie es format per donar joya a altri persones.“

Laura subridet. Ella sentit se subitmen plu levi e ella savet que li lanterne havet rason.

„Mersí“, ella dit, ma quande ella palpebrat li lanterne hat desaparit.

Desde ti die Laura savet, que li magie de Crist-nascentie ne es in li donationes o in li multicolori luces, ma in li litt coses, queles on fa por altri persones. E in ti annu Crist-nascentie esset plu bell quam jamá antey por Laura.

Yo save quo tu ha fat in li Estive passat, Emma!

Image: Creat per Dezgro.com

Emma sedet al su scrituore e regardat fixmen a su smartfon. Li hem-taches in matematica jacet avan ella, ma su pensas esset in un altri loc. Subitmen li smartfon vibrat e Emma directet su atention al ecran del telefon. Ella hat recivet un missage, ma li númere del telefon esset ínconosset.

Li puella leet li missage: "Salute Emma, yo save quo tu ha fat in li estive passat."

Emma sentit qualmen su cordie palpitat plu rapidmen. Li paroles lucet menaciant sur li ecran del smartfon. Li timore in su mente crescet. Ella devet pensar al horror-film "*Yo save quo tu ha fat in li estive passat*". Emma hat regardat ti-ta film ante quelc semanes con su max bon amica Mia. In li film tal missages esset un ómine por evenimentes horribil. "Esque ti missage esset solmen un joca o esque yo es vermen in dangere", li puella pensat con un augmentant panica.

Li fingres de Emma tremet quande ella respondet al strangi missage: "Qui es tu? Quo to significa?"

Li responde venit ínmediatmen: "Tu posse obtener saventie pri to si tu veni deman al minocte al old árbore sur li corte del scola."

Emma reflectet intensivmen. Esque yo deve informar alquem pri to? Fórsan mi genitores? Mem li policie? Ma quo va evenir, si to esset solmen un stult burla? Altrimen, quo va evenir si to esset vermen dangerosi? Li puella vocat: "Yo besona auxilie." Emma decidet que ella narra li tot strangi afere pri li missage a su max bon amica Mia.

Li die sequent Emma narrat a Mia pri li missage. Mia esset entusiastic e dit: "To es quam in un horror-film o detectiv film! Emma, lass nos ear juntmen al old árbore sur li corte del scola ye minocte! Fórsan noi va soluer un enigma quam detectives in un film!"

Ambi puellas esset in li etá de 14 annus. Mia esset un puella corageosi, ma Emma esset un poc plu prudent quam Mia. Pro to Emma ne esset entusiastic pri li idé de Mia, ma anc Emma esset

tre curiosi. Ella certmen ne va ear a ta loc sol, ma in li fine Mia persuadet la e ella consentit.

Ye minocte li du puellas eat prudentmen e sin brue al corte del scola. Li old árbore esset gigantesc e alt. It aspectet in li luce lunari fantomatri. Emma audit in li distantie un cucú. Ella memorat que su ava sempre dit que si on audi un cucú in li nocte to significa que un person va morir bentost.

"Nequí es ci", Emma chucotat, ma subitmen su smartfon vibrat. Un nov missage ha arivat: "Torna te!" Li ocules de Emma e Mia alargat se. Emma devet glotir pro timore.

Li du puellas tornat se rapidmen. E ta! In li ombre del árbore stat un person, ma on ne posset vider li visage. Emma sentit que su genús devenit moll pro timore, ma Mia eat vers li person ínconosset: "Qui tu es? Quo tu vole?", ella vocat. Emma admirat li corage de su max bon amica.

Li person eat vers li luce. To esset Tim, qui esset in li sam classe quam Emma in li scola. Il tenet un libre in su manu e grinat. "Yo vole dar a te li libre, car Emma", il dit e presentat it a Emma.

Emma esset perplex e prendet li libre. It esset su propri diarium. Ella hat perdit it durant li estive al lago. Durant Emma esset ancor mut, Tim subitmen prendet su smartfon e fat un foto de Emma quande ella stat con apert bocca e regardat al libre.

"Tu vermen aspecte comic. E tu esset vermen tre arogant. Yo volet haver un rendevú con te, ma per tui diarium yo save nu que tu ha solmen mocat me! Yo va metter li foto in li internet chat de

nor classe del scola. Ommes deve saver que tu es stult!", il dit ridient.

"Tu ha leet mi diarium! To ne es amusant!", Emma clamat furiosimen. Mia provat forprenar Tim li smartfon, ma Tim esset plu rapid e forcurret. Tim inviat li foto al internet chat del classe.

Bentost venit li unesim reactiones in li chat. Ma li comentaries esset altrimen quam Emma hat expectat. Quelc membres del gruppe mem laudat Emma. Alquí scrit: "Tre bon, Emma! It esset tre corageosi que tu eat ye minocte al corte del scola." Un altri scolera comentat: "Tim, tui conduida esset vermen infantesc!". Ma anc Tim havet suporte, un púer scrit: "Li visage de Emma aspectet tre drolli! Mersí pro li amusant foto".

In li die sequent Emma incontrat Tim in li scola. Ella comensat rider quande ella videt le. Tim esset tre astonat e questionat: "Yo pensat que tu es colerosi. Yo ha leet tui diarium. Pro quo tu ride?"

Emma respondet: "Fórsan tu comprende me nu plu bon. E yo ha aprendet que yo ne deve esser sempre perfect por esser fort. E li reactiones in li chat ha monstrat que tui conduida ne esset corect."

Tim esset impresset pri li reaction de Emma e dit: "Yo esset tre desperat que tu ne desirat haver un rendevú con me. Excusa, Emma!"

Emma subridet e respondet: "Acceptat! Lass nos obliviar li tot afere. Adminim nu tu save ne solmen to quo yo hat fat in li estive passat, ma anc quo yo hat pensat."

Emma prendet li diarium e decidet que ella va atenter plu bon pri it in li futur.

Li Estive del Inspiration

Image: Creat per Dezgro.com

Li salosi brise titillat li nase de Mia durant ella marchat along li plage. Su long, brun capilles pendulat in li vente. Li 14 annus hant puella hat conligat su capilles a un cavall-caude. Li sand esset calid sub li pedes de Mia e li bruida del undes creat un tranquilisant melodie. Su genitores ja atendet la in li hotel, ma Mia besonat ti momente del calme e del solitá. Sovente su genitores tractat la ancor quam un infante.

Mia havet 14 annus e passat li vacanties de estive con su genitores in un litt cité al marborde in Italia. Li jornes esset plenat

per manjar gelate, svimmar in li mare, insolar se e visitar picturesc villages. Ma profundmen in li cordie de Mia esset un desire, quel devenit plu e plu fort in ti relaxat atmosfere. Mia revat pri devenir autoressa. Ella amat inventer racontas, crear caracteres por su racontas e picter picturas per paroles. Mia prendet sempre un nota-caderne con se. Ella plenat it con idés, observationes e su unesim litterari provas.

Durant ti posmidí Mia decovrit un old fémina, qui sedet sur un banca al fine del plage. Li pelle del fémina esset brunat per li sole e plen de macules. Li old fémina regardat al scintillant mare. It semblat a Mia que li fémina esset tant profundmen in su pensas que ella ne perceptet li puella. Mia prudentmen aproximat se al old fémina e li puella sedendat se in un cert distantie sur li sam banca.

Pos quelc minutes li old fémina tornat se a Mia e subridet al puella: „Bon die", ella dit con un calid voce, quel anc contenet un litt melancolie.

„Bon die, seniora", Mia respondet timidmen. Por quelc momentes nequí dit un parol, ma li silentie ne esset desagreabil. Tande li old fémina dit: „Li mare ... it narra tant racontas. Quo tu pensa pri to?"

Mia inclinat li cap zelosimen: „Yes, yo anc pensa to. Quelcvez yo imagina me to quo li mare ja ha videt.“

Li ocules del old fémina splendet: „Ho yes, it fa to. Li mare ha videt aparir e desaparir cuples de amore, it ha persistet stormes e

it ha travivet li max calm descensiones del sole. Chascun unde es quam un chucotat secrete.“

Mia esset fascinat. Ella extraet su nota-caderne e comensat notar li paroles del old fémina. Li maniere in quel ella parlat, su gestes e li melancolic expression in su ocules fat un grand impression al puella. It semblat a Mia quam un libre, quel ne es ancor scrit.

Mia e li old fémina comensat conversar unaltru. Li old femina narrat pri su vive in ti litt cité al marborde, pri su yunesse, pri su reves e li changeamentes, queles ella ha pervivet. Mia escutat atentivmen e notat diligentmen to quo li fémina dit. Li puella sentit, qualmen ex li paroles del old fémina in su mente format se a un raconta inspirat de ti incontra.

Quande li sole lentmen descendet e pictet li ciel in colores splendid, Mia dit adío al old fémina. Mia dit: „Mersi, vu ha auxiliat me vermen mult!“

Li old fémina denov subridet e dit: „It esset un grand plesura por me, mi cara. Oblivia nequande audir li narrationes, qui es circum te. Ili ja atende que alquí narra les.“

Quande Mia retornat al hotel-chambre, ella sentit un fort desire scrir. Ella sedentat se al litt scri-table in li litt hotel-chambre e comensat scrir. Li paroles exfluet ex ella. Mia racontat pri un yun puella, qui incontrat in li vacanties un sagi old fémina al marborde. E li yun puella decovrit per li old fémina li fortie del racontas. Ella descrit li bruida del undes, li odore del sale e li colores del descension del sole.

In ti nocte Mia scrit longmen, su genitores permisset it. Quande ella finalmen cludet su nota-caderne, li puella sentit un grand contentament. Li conversation con li old fémina evocat alquó in Mia. It ne hat solmen infortiat su desire devenir un autoressa, ma it hat anc dat a ella un nov profunditá e importantie. Mia comprendet que narrationes es partú: in li homes, in li natura e in li litt momentes del vive. E li puella volet aprender capter ti narrationes e ella volet far les vivent per su paroles. Li vacanties estival in Italia esset plu quam relaxion al plage, svimmar in li mare e manjar gelate por Mia. It esset li comense de un nov capitul in li vive de Mia. Su narration pri li incontra del yun puella con li old fémina mem ganiat un premie litterari por yun autores.

Li Moment del Nov-annu

Image: Creat per ChatGPT de Dorlota Burdon

Mi nómine es Raffaela, e yo ne volet esser ci sur li festa hovéspere, ma mi max bon amica Annabelle hat fortiat me.

„Tu ne posse esser in li Nov-annu nocte sol, Raffi.“, ella hat dit.

Ella pensat que to vell esser plu bon por me. Vermen. Ma pos li separation de mi partner omnicós sentit a me fals. Mi rision, mi cordie e anc mi rubi-blond capilles, quelles hodie cadet lîbermen súper mi dorse. Mi partner? Un grand ilusion! Il esset maritat e il ne volet forlassar su marita pro me. Solmen yo hat credet to. Yun

e naiv quam yo es. Nu to es li passate. In mi mente ancor tro mult memories quam il tuchat mi capilles e mi tot córpor. E subitmen il abandonat me quam un old sapate. Il savet antey que il havet un marita e du infantes.

Li litt apartament de Annabelle esset plen. Musica, voces, rision e li glasses cliquettat. Partú esset homes, qui tenet se, quam ili vell haver timore restar in li old annu. Yo stat con un trincage in li manu al márgine del salon e observat les. Ma yo ne sentit me quam un parte de les.

E subitmen yo videt le.

Ti ínconosset mann con li obscur capilles ne stat in li centre. Il ne ridet e il ne dansat. Il solmen inclinat se al fenestre quam il ne apartenet al festa e poy il regardat a me fixmen. Ni brevi, ni curiosi, ma it semblat a me que il hat serchat me in ti chambre, quel esset plen de homes.

Yo sentit que mi stomac contraet se.

Quande il aproximat se a me, li musica devenit min sonori. O esque to esset nur mi imagination?

Il dit a me: „Tu aspecte quam tu es ci, ma in tui mente tu ja es in li sequent annu".

To esset un tre strangi salutation. Yo subridet: „Esque to es tant evident?"

„Por me, yes", il replicat.

Su voce esset calm, proxim. Tro proxim por un foreno. Malgré to, yo ne recedet. Fórsan yo hat trincat tro mult. Su manu tuchat me por un brevi moment, quam il vell provar, ca yo esset real.

„Yo es Raffaela“, yo dit.

Il inclinat li cap quam il hat savet it: „Yes, yo save“.

Esque Annabelle hat narrat pri me? Yo reflectet, ca yo questionat it, ma yo decidet que yo ne fat it.

Noi ne parlat mult. To ne esset necessari. Su proximitá esset plu calid quam li alcohol, su regardes esset plu honest quam omnicós que yo hat pervivet in li passat mensus. Quande il traet me al area por dansar, yo mettet mi manus ad sur su epoles e su córpor trovat li mi quam noi ne fat to por li unesim vez, fórsan ne ci, fórsan ne nu.

Su fingres glissat súper mi tallie e mi dorse. Null hesitation. Null possession. Solmen presentie.

Quelc secundes ante minocte il se inclinat a me e chucotat: „Tu deve lassar forear lu old, altrimen tu ne posse sentir lu nov.“

Tande il besat me.

Ne prudentmen. Ne brevimen.

It esset un besa, quel lassat me obliviar, qui yo esset e que mi mente esset vulnerat. Su manu jacet firm ad sur mi dorse, il tenet me quam it vell esser su obliga. Por ti moment. Por ti transition. Yo cludet mi ocules.

Noi contat li final secondes del old annu. Deci, nin, ott.

Yo re-apertet li ocules.

Il hat desaparit.

Circum me. Jubilé. Inbrassamentes. Piro-tecnica. Annabelle criat mi nómine. Ma yo sentit solmen mi cordie, quel ancor savet, ú su manus esset.

Sur li plance de fenestre esset un cedul. Yo ne savet pro quo, ma yo esset cert, que it esset por me.

Yo leet: „Quelc homes incontra te ne por restar, ma por amemorar te in li just témpor. Felici Nov-annu, Raffaela."

Yo aspirat profundmen li frigid aere.

E por li unesim vez desde li separation, yo ne sentit ta dolorosi vacue in me.

Annabelle trovat me in li cocinería. Ella hat ja serchat me éxter. Yo stat nudipedat sur li frigid parquett e tenet mi glass fixmen in li manu e regardat fixmen in li vacue quam yo hat perdit quocunc.

Annabelle ricanat e dit: „Ú es tui calid amator?"

Yo palpebrat: „Qui?"

„Li chap con li obscur capilles", Annabelle respondet. „Vu esset… tre ocupat", ella hihicat quam un litt puella.

Mi cordie saltat in mi péctor e yo questionat: „Esque tu conosse le?"

Annabelle regardat a me e lentmen replicat: „No, yo pensat, que tu conosse ti mann."

Yo sucusset li cap: „No, il esset subitmen ci".

Annabelle pensat que yo burlat e hihicat denov puerilmen, ma quande ella videt mi visage, ella cessat: „In órdine, tu es seriosi."

Yo inclinat li cap: „Quo es su nómine?"

Mi blond amica levat li epoles: „Yo ne save. Yo ne hat videt le antey. E ples creder me, yo conosse ci presc omnes."

„Esque il hat dit, de ú il venit?", yo questionat desesperat.

„No“, Annabelle prendet li glass ex mi manu e regardat a mi ocules: „Ma Raffi … vu ha dansat, ridet e besat. To esset real. Tre real.“

Mi córpor confirmat to strax. Li memories pri su manus a mi tallie esset ancor tro clar, tro calid. Li sentimentes sub mi pelle esset tro intensiv por har esset solmen un imagination.

„Il ha desaparit quam un somnie in li matine“, yo dit piani.

Annabelle examinat me per su ocules: „To es … nov.“

Noi ambi ridet, ma it ne sonat vermen gay.

Ma ti brevi momentes de felicitá suficet por dar me li corage far li unesim passu in li nov annu.

Li Puella in li Nebul

Image: Creat per ChatGPT de Dorlota Burdon

Yo nequande amat li autun, yo mem odiat it. Yo sempre sentit li manca del estive. Li autun es quam un adío. Yo posset odorar li frigid aere e coses, queles yo volet obliviar.

Malgré li frigid tempe yo surtit ex li dom de mi familie. Yo volet esser sol pos li dispute con mi matre. Ella plendit se sempre que yo ne auxilia suficent in li dom. Ma li veritá es, que si yo fat alquó, ella ne esset content qualmen yo ha fat it: „Tu have nu 15

annus Teodora e tu deve auxiliar plu in hem. E tu deve far li coses con plu grand cuida.“ It es sempre li sam paroles. Yo odia it! It semblat a me, que li vente portat ancor su paroles a me.

Subitmen yo videt li nebul. It crescet rapidmen e bentost li tot strada esset solmen un grisi linea. Yo tirat mi rubi anorak plu strettmen e haltat sur li strada. Yo attendet. Ta! Yo videt un motion ínter li árbores.

„Salute? Qui es ta?“, mi voce sonat strangimen in li nebul.

Subitmen yo videt un puella, qui exeat ex li nebul. Ella esset circa in mi etá e havet sam quam yo rubi capilles. Li misteriosi puella portat un pallid robe, quel volettat in li vente, benque li aere esset calm. Su long rubi capilles esset humid pro li nebul, su pelle esset pallid quam papere.

„Esque tu ha perdit li via?“, yo questionat.

Ella regardat fixmen a me e subridet. It esset un trist e savent subride.

„Yo atende a alquí“, ella finalmen respondet.

„A qui?“, yo replicat per un altri question.

„Que alquí fa venir me a hem“, ella replicat.

Yo volet questionar qual person to esset, ma subitmen yo sentit, que li vente cessat sufflar. Nu omnicós esset tranquil: Null brue, null auto e null avie. Solmen calme.

„Quo es tui nómine?“ yo questionat con bass voce.

Li pallid puella regardat denov fixmen a me. In su verdi ocules spegulat se li nebul.

„Yo have li sam nómine quam tu“, ella susurrat.

Yo sentit un augmentant frigore in me: „Quo tu vole dir per to?“

Ella aproximat se a me e susurrat a me:

„Yo es ci, pro que tu ha foreat.“

Tande ella dissoluet. Li nebul devorat la.

Yo stat ta sol e mi cordie palpitat rapidmen. E subitmen yo perceptet que yo ne posset plu vider un spira. Null spira e null passus in li mudde. Necós. Yo eat a hem.

Quande yo arivat in hem mi matre devenit pallid.

„Ú tu esset?“, ella criat a me.

„Yo esset solmen éxter. Pro quo?“, yo respondet.

Mi matre tremet e dit: „Teodora, tu ne posse simplic desaparir. Ne ancor un vez!“

Yo esset confuset: „Quo tu vole dir per to? Yo ne comprende, mamá?“

Ella regardat fixmen a me e havet lácrimes in su brun ocules.

„Hodíe exactmen un annu ha passat, desde tu ha desparit in li nebul e ne revenit a hem. Ú tu esset, Teodora?“

Yo apertet li bocca, yo volet protestar, ma mi voce sonat solmen quam un hala in li vente.

Éxter alquó frappat al fenestre. Yo tornat me – e ta in li nebul ella stat.

Ella subridet e ti vez yo savet qui de nos esset li ver puella...

Li Spegul

Image: Creat per ChatGPT de Dorlota Burdon

It esset un de ti grisi vésperes in li autun durant queles on solmen volet esser in hem por jacer in li lette e leer un bon libre. Mi genitores esset in li cinemá e mi seniori fratre incontrat se con un amico. Dunc yo esset tot sol in hem. Yo volet juir li calme.

Yo hat prendet un chocolate e volet regardar quelc videos che TikTok. Ma subitmen li internet ne funcionat plu. Null internet, necós? Quel catastrofe! Yo ne posse comprender qualmen li homes posset viver sin li internet antey.

Yo gemit sonorimen e eat in li balne-chambre por lavar adminin mi facie. E subitmen yo videt it! In li balne-chambre esset mult vapor e yo ne posset vider mi propri visage in li spegul, ma yo posset leer un parol, quel esset scrit sur li spegul: „Salute!“

Yo rugat li fronte. Yo pensat que to hat fat certmen mi fratre o ne? Il certe volet timentar su sestra. Fórsan li inscrition hat restat ancor del matine. Dunc yo essuyat li spegul til on ne posset plu vider li inscrition. Yo bassat me e quande yo denov spectat adsupra, yo videt in li spegul un tot frase: "Lude con me!"

Quo evenit ci? Yo esset in panica e tremet pro timore. Yo sentit frigid sudore ye mi dorse. Li dom esset tranquil. Tre tranquil. Fórsan mem tro tranquil. Yo videt mi propri facie in li spegul – pallid e nervosi, ma in órdine. Subitmen mi image in li spegul grinat maliciosimen. Yo presc cessat respirar. Yo criat pro timore e mispassuat lentmen a retro, mi cordie palpitat plu rapidmen.

Exactmen in ti momente mi smartfon vibrat. Li internet functionat denov e un nov missage hat arivat sur mi smartfon. Yo cliccat it e leet sur li scren: "Mersí pro luder con me!"

Indicationes del Publication

2020

Li Puella avan li Porta. Novembre 2020, publicat in li blog *Puellesses.*

2021

Li Unesim Impression. August 2021, publicat in li blog *Puellesses* e *Cosmoglotta* Nró 330 (2022), p. 10.

Li Últim Rendevú o esque Rendevús es dangerosi? Marte 2021, publicat che archive.org.

Atention Cámera. Novembre 2021, publicat in *Posta Mundi* 36, p. 14–15.

2022

Li Balansuore. Februar 2022, publicat in *Posta Mundi* 37, p. 18–20 e *Cosmoglotta* Nró. 331 (2023), p. 5-7.

Fratres e Demones. August 2022, publicat in *Posta Mundi* 39, p. 11–12.

2023

Fratres e Demones II – Li Porta. Februar 2023, publicat in *Posta Mundi* 40, p. 7–8.

Li Portale. Junio 2023, publicat in: *Posta Mundi* 41, p. 11–13.

Transparent in li Matine. Octobre 2023, publicat in *Posta Mundi* 42, p. 12–13.

2024

Pro quo yo odia Cristnascentie. Marte 2024, publicat in *Posta Mundi* 43, p. 16–18.

Li Via a Hem. April 2024, publicat in li blog *Puellesses* e in *Posta Mundi* 44, p. 10.

Li Ales del Libertá. Decembre 2024, publicat in *Posta Mundi* 45, p. 8–9.

Laura e li Secrete del Lanterne in li Nive. Decembre 2024, publicat in li blog *Puellesses* e Marte 2025 publicat in *Posta Mundi* 46, p. 15–18.

2025

Yo save quo tu ha fat in li Estive passat, Emma! Februar 2025, publicat in *Posta Mundi* 46, p. 9–11.

Li Estive del Inspiration. May 2025, publicat in: *Posta Mundi* 47, 8–9.

Li Moment in li Nov-Annu. Decembre 2025, publicat in li blog *Puellesses.*

2026

Li Puella in li Nebul. Januar 2026, publicat in: *Posta Mundi* 48, p. 12–13.

Li Spegul. Februar 2026, publicat in: *Posta Mundi* 49 (ancor ne aparit).